

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7377

Marți 20 iunie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

CE ÎMPIEDICĂ MATURIZAREA ECONOMICĂ A UNORA DINTRE NOILE OBIECTIVE INDUSTRIALE

În ultimii ani au fost puse în funcțiune importante obiective și capacități de producție în toate ramurile economiei naționale. Obligația primordială care revine colectivului acestor noi unități industriale constă în realizarea la termenele stabilite a tuturor indicatorilor proiectați, pentru ca fondurile de investiții cheltuite de stat să fructifice cât mai eficient. Timp de mai bine de o lună, colective de specialiști din ministere, organe economice centrale, institute de proiectare și cercetare au analizat, la un șir de obiective, cauzele nerealizării unor parametri tehnici și economici, urmînd ca, pe baza concluziilor rezultate, să se stabilească măsuri energice pentru ca și aceste noi capacități, la care termenele de realizare a indicatorilor tehnici și economici au expirat, să producă în condițiile prevăzute în proiecte. CE ANUME RELEVĂ EXPERIENȚA UNOR COLECTIVE DE ÎNȚEPRIINDERI ÎN ACEST DOMENIU ȘI CE SĂ ÎNCĂ ÎN CALEA ATINGERII PARAMETRILOR PROIECTAȚI LA UNELE OBIECTIVE ȘI CAPACITĂȚI DE PRODUCȚIE INDUSTRIALE? Iată tema anchetei noastre, pe care o publicăm în pagina a III-a a ziarului.

Confuzia valorilor

opinii

Desigur — datorită nevrozismului lor flagrant — nimeni nu a luat vîndată ad-literam acțiunile erorilor din școlile populare, care voiau să mute nucile dintr-un loc în altul cu furca, să bace soarele în casă cu banita, să sune vîntul în podul cu fin. Inșă ele ne-au sugerat, cu o rară plasticitate, limita pînă la care o mîntă opacă poate pierde cele mai elementare raporturi dintre lucruri.

Dar precipitarea de a achiziționa mașini scumpe pentru a nu le despacheta cu anii este verosimilă? Sau repararea utilitatii cerut de o unitate agricolă, altele, pentru care este o povară? Sau planificarea de la centru a rebutului într-o întreprindere care nu a cerut niciodată acest drept, dovînd că poate evita această anomalia? Asemenea întîmplări îi pot părea, desigur, unui neavizat, tot șnoave. Ele sînt însă realități ce demonstrează repercutiunile pe care le poate avea scîmparea raporturilor elementare dintre lucruri pe planul vieții sociale.

Prostia este un fenomen biologic. Anormal nu este alt fapt decît existența ei, putem face abstracție de existența ei. Sînt oameni care cred că recunoașterea existenței prostiei este un gest retrograd, expresia unei concepții antiumane, a unei filozofii cantabile. Alții o trec sub tăcere din

ipocrizie. Dar și într-un caz și în celălalt, escamotarea acestui necerit adevar devine, prin consecințele sale, un act antisocial. Impotrivindu-se logicii vieții, această atitudine este în același timp absurdă și, de ce să nu spunem, protestasă. Căci a încredința prostiei o responsabilitate pe care nu o poate suporta este prima și cea mai mare dintre prostii.

Ni se întîmplă să cerem unui funcționar soluționarea unei situații puțin ieșită din comun, pentru care nu există o reglementare expresă, formulată în instrucțiuni pînă în cele mai mici amănunte. Cită satisfacție îți produce o minime împedire, un spirit receptiv și inventiv! Dar ghinionul îți aduce uncori în fața unui obraz imobil și de privire impenetrabilă. Simți că prezicte, chiar din clipa cînd începi să vorbești, că mîntea respectivului se mișcă cu incetăniță. El se deplasează somnambule dintr-un birou în altul, discută îndelung și dezlînat cu colegii, scoate din sertare mape și dosare pe care le cercetează absent și indecis, își lasă privirile să plutească prin încăperea. Neresusind să se aștepte de nimic, într-un tirziu, cu un vîntul efort de vînt, se întoarce și te sfîștuește să te adresezi altor instituții (de unde, bineînțeles, vei fi trimis înapoi).

Întreaga activitate, circumscrișă în arii înguste, și-o face mașinal, o reduce la gesturile cele mai simple. Întinde mina și trage un formulat, notează cu creionul cîteva cifre și cu vînta la locuri fixe... Singurul efort de adaptare se produce în legătură cu schimbarea diurnă a datei calendaristice și cu variația numărului de înregistrare. Execută gestul reflex spre foaia de hîrtie, spre creion sau spre aparatul său scut-circuit. Mîna se întinde zădărnice spre tușiera și spre formulat. Degeaba s-a deprins creierul să cu noua dată calendaristică, degeaba s-a pregătît pentru un nou număr de înregistrare... În viața lui s-a născut o dramă. Iar dacă omul acesta va trăi, măcar un singur asemenea eveniment în fiecare zi, el va începe să se considere, neîndoișor, martir.

Zilele trecute, cu totul incidental, am asistat la o convorbire telefonică între două salariați, dintre care cea pe care o aveam sub ochi era funcționar cu diplomă. Ori de cîte ori ajungeau la cuvintele de salut și de rămas bun, ca la ațîngerea unui resort nevăzută, cerea discuției făcea o nouă învîrtitură. Era o convorbire fără și inutilă. Plutea între ele un abur

gros de lascivitate intelectuală, acțiunea în ele un automatism de gîndire ce, în fața gesturilor cele mai simple, era de cea mai pură esență absurdă. Am avut revelația cauzei ce face ca lucrări și situații de birou să devină, pentru unii oameni săptămîni și luni, ca dosare de pensionare să aștepte cîteodată o jumătate de an, ca un banal act de înregistrare să compoarte zeci de amînări și exasperante zigzaguri birocratice, ca cetățeanul să îndure în fața unor ghiseuri torturabile lui Tanal.

Cine nu a văzut un om limitat transmișînd sarcini și indicații subordonatilor sau colegilor săi? Cufundat în chinuțoarea operațiunii de descifrare a sensului cuvintelor notate în carne? Unii scriu repede și reușesc să noteze o gramădă de vorbe, dar birgînd după cuvinte, pierd ideile. Reproducîndu-le, constată mirată lipsa oricărei scînteie de înțelegere și interes în ochii ascultătorilor și aceasta îi face să le repete din ce în ce mai searbit, mai uscat și mai înclîcit. Alții scriu încet și nu reușesc să-și noteze decît cuvinte răzlete, sferțuri de idei. Impresionati de densitatea indicatorilor, de lumina nouă, proaspătă, în care le-au fost

Lipsa unei preocupări pentru formarea cadrelor de cercetare a contribuit la crearea unor condiții defavorabile cercetării științifice într-o serie de institute, care s-au orientat cu precădere spre activitatea de proiectare; au avut de suferit, în special, calitatea unor produse noi (în special mașini-unelte, agregate etc.), care s-au asimilat fără o investigație teoretică și experimentată corespunzătoare. Astfel, Institutul de studii, cercetări și proiectări tehnologice pentru industria constructoare de mașini și utilaje și industria electrotehnică (I.T.C.M.E.), conceput inițial ca o verigă esențială a investigațiilor în sectoarele calde și reci de producție din uzine, a căpătat, pe parcurs, alt profil. La aceasta au contribuit și lipsa de atenție arătată cercetării științifice de către Ministerul Industriei Constructoare de Mașini, neîncrederea cu care acest departament mai privește randamentul economic al muncii de creație științifică, ignorarea pregătirii de cadre tehnico-științifice.

Acest mod de considerare a cercetării și-a pus amprenta și asupra organizațiilor interne a unor unități departamentale. Există astfel unități de cercetare care finanțează doar cu numele, ca Institutul de cercetare și proiectare mașini-unelte și agregate (I.C.P.M.U.A.) București, care deși a fost conceput ca un important sector de investigații, nu are în schemă nici un post de cercetător. Institutul de cercetare și proiectare de utilaj chimic și rafinării (I.C.P.U.C.R.) a rezolvat problema într-un mod oarecum artificial: fără a avea nici un post de cercetător în schemă, sectorul de cercetare numără 19 ingineri-proiectanți care se ocupă îndosebi de studii și experimentări.

Dumitru POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Dumitru POPESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Sugestii privind formarea și folosirea cercetătorilor științifici

de dr. docent ing. Viorel VISARION
secretar științific al Centrului de mecanica solidelor al Academiei

Este un adevăr incontestabil că mersul înainte al științei românești, dezvoltarea și modernizarea industriei nu pot fi asigurate decît de specialiști și cadre cu o înaltă calificare în construcția de mașini, sector de prim ordin al economiei naționale, prezența unui corp tehnico-științific în munca de cercetare științifică este o condiție sine-qua-non, mai ales că în următorii ani se prevede un progres continuu și rapid al acestei ramuri, o creștere substanțială a exportului de mașini și utilaje.

La ora actuală, nu există un sistem care să încurajeze și să stimuleze opțiunile celor mai dotați dintre absolvenții facultăților noastre pentru

munca de cercetare, mai ales că învățămîntul nostru superior nu pregătește în special cadre destinate cercetării. Recent, într-un interviu acordat în „Scînteia”, acad. prof. Gh. Mihoc pleda în favoarea unor forme de audiere universitară facultativă. Cred că asemenea forme ar favoriza mult pregătirea acelor studenți care vor forma viitorul corp de cercetători. Dat fiind faptul că în ultimii ani de studiu este posibil să se detecteze aptitudinile reale ale unor studenți pentru un anumit domeniu, s-ar putea recurge și la pregătirea simultană a unor studenți, deosebi de dotați (care ar putea beneficia de scutiri de frecvență la facultatea teoretică, echivalență, înscrierea simultană la două facultăți etc.) în direcții împradite, de factură tehnică și teoretică: politehnică și matematică, politehnică și fizică etc. Mulți dintre acești studenți se vor putea îndrepta mai tirziu spre cercetare.

Lipsa unei preocupări pentru formarea cadrelor de cercetare a contribuit la crearea unor condiții defavorabile cercetării științifice într-o serie de institute, care s-au orientat cu precădere spre activitatea de proiectare; au avut de suferit, în special, calitatea unor produse noi (în special mașini-unelte, agregate etc.), care s-au asimilat fără o investigație teoretică și experimentată corespunzătoare. Astfel, Institutul de studii, cercetări și proiectări tehnologice pentru industria constructoare de mașini și utilaje și industria electrotehnică (I.T.C.M.E.), conceput inițial ca o verigă esențială a investigațiilor în sectoarele calde și reci de producție din uzine, a căpătat, pe parcurs, alt profil. La aceasta au contribuit și lipsa de atenție arătată cercetării științifice de către Ministerul Industriei Constructoare de Mașini, neîncrederea cu care acest departament mai privește randamentul economic al muncii de creație științifică, ignorarea pregătirii de cadre tehnico-științifice.

Acest mod de considerare a cercetării și-a pus amprenta și asupra organizațiilor interne a unor unități departamentale. Există astfel unități de cercetare care finanțează doar cu numele, ca Institutul de cercetare și proiectare mașini-unelte și agregate (I.C.P.M.U.A.) București, care deși a fost conceput ca un important sector de investigații, nu are în schemă nici un post de cercetător. Institutul de cercetare și proiectare de utilaj chimic și rafinării (I.C.P.U.C.R.) a rezolvat problema într-un mod oarecum artificial: fără a avea nici un post de cercetător în schemă, sectorul de cercetare numără 19 ingineri-proiectanți care se ocupă îndosebi de studii și experimentări.

Dumitru POPESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Sosirea delegației române la sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 19. — Trimisul special Agerpres, R. Căpescu, transmite: Duminică seara a sosit la New York delegația Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, pentru a participa la sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U., consacrată examinării situației din Orientul Apropiat.

Telegramă

CELUI DE-AL XV-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST DIN MEXIC

Comitetul Central al Partidului Communist Român adresează delegațiilor la cel de-al XV-lea Congres al Partidului Communist din Mexic, tuturor comunistilor mexicani, un călduros salut frățesc și sincere urări de succes în desfășurarea lucrărilor congresului.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Cancelarul federal al Austriei va vizita România

La invitația guvernului Republicii Socialiste România, cancelarul federal al Republicii Austria, dr. Josef Klaus, va face o vizită oficială în România în prima jumătate a lunii iulie a.c.

ÎN UNIVERSUL ELECTRONICII

O vizită la firma de produse electronice „Tokio Shibaura Electric Company” (Tokio) începe cu totul neobișnuit. Mai întâi, reprezentanții firmei ne conduc într-o sală de spectacole. Ne așezăm pe scaune. Se face înțeles. O melodie calmă, odihniloare, vine de undeva din depărtări. Pe fundalul scenei apare un peisaj de vară japoneză în care domină verdele intens. Culoarele se schimbă apoi în auriile unei orgi electronice, nuanțînd imaginea peisajului de parcă „ascultăm cu ochii” cum se scurge suita de melodii. Pe neașteptate un trăsnet, însoțit de fulgere orbitoare, umple încăperea. Se dezlîntă fulgurul fluturînd printre stîncile ascuțite ale munților, despîcînd totul. După aproape un minut, timp în care sîntem transpuși în atmosfera uraganelor ce se abat periodic asupra coastelor japoneze, intrăm într-un

Ce-ți este mai drag...

Din mozaicul de impresii din cele trei zile ale vizitei conducătorilor de partid și de stat în regiunea Brașov, cu noul înmărgățit din munții Făgărașului pînă în legănatăle Tîrnave, cu împeștrări de imagini, costume, cîntece și ritmuri de joc în care s-au înfrățit hora cu valsul, sîrba cu ceardașul — din toate acestea se aleg cîteva sentimente dominante pe care încercăm să le consemnăm.

INSCRIȚIE BRAȘOVEANĂ

Ne-au impresionat în cursul vizitelor conducătorilor de partid și de stat, pe meleagurile țării, manifestările de dragoste pentru partid ale oamenilor muncii, atașamentul lor față de înțeleapta politică ce a dus la înflorirea contemporană a României, la impunerea numelui patriei noastre pretulindeni în lume. De la Suceava la Hunedoara, din Maramureș în Ar-

geș, din Banat la Ploiești, unisonul sentimentelor de dragoste a îmbrăcat cele mai variate fețe, fiecare regiune aducîndu-și prin glasul ei specific partea de frumusețe cîntec. Ce nouă față a aceluiași fiertăbun sentiment avea să dezvăluie vizita în regiunea Brașov?

Această regiune de la poarta Carpaților, care a devenit inimă istorică a acestor pămînturi prin legătura de singe între Transilvania, Moldova și Țara Românească, și-a deschis sufletul într-o năvalnică revărsare de bucurie.

Cheia oferită oaspeților la poarta Cetății Brașovului a deschis larg ospitalitatea, bucuria realizărilor, privilegiu una dintre cele mai prospere regiuni ale patriei noastre. S-a evocat din nou rolul de seamă al acestui pămînt în istoria noastră, contribuția deosebit de importantă pe care a adus-o în decursul vremii, asemenea Carpaților, care, cucerind Țara Birsei, au deschis calea geografică al cîitorilor și drăbitorilor, cuprînzîndu-i în ramurile lui pe cei mai însemnați principii sau voievozi din cele trei provincii românești. Un edificiu-simbol, ale cărui pietre așezate de maramureșeni, munteni sau moldoveni i-au legat pe toți vorbitorii limbii românești în același unison de simțire, ca și pecelele vovodăle ale lui Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Tepeș sau Mihai Viteazul, care întăresc Țara Birsei cu privilegiu și danii, legînd Olul de Dunăre și de Siret.

Brașovenii au scos și au arătat cu mîndrie, în aceste zile, cele mai prețioase podoabe de istorie și artă, cele mai scumpe dovezi ale hărniciei spirituale, iar printre acestea cîteva dintre certificatele fundamentale ale culturii noastre: scrisoarea lui Neacșu din Cîmpulung către Judele Brașovului, prima noastră scriere cu litere latine, primele cărți tipărite în românește de diaconul Căuș, primele podoabe bănuite în aur și argint pentru domniile moldovene și munteni de către avarii brașoveni, sibieni sau sîghetoreni, dar și noile lor podoabe, auto-comoanone și fracturaș rulenți și stofe, produse chimice și mașini-unelte, rodul livezilor și al ogoarelor.

Din toate aceste suite de opere, arătate cu mîndrie oaspeților, se degajă încă un sentiment, cel al armoniei spirituale dintre oamenii care le-au făuri, indiferent de naționalitate, colaborarea veche și rodnică dintre români, germani și maghiari, dintre toți cei care au înlîns brazda, au ciocănit metalul sau au mîntit pana pe aceste meleaguri. Românul Neacșu îi scrie judeului german Hans Benker, preve-

Paul ANGHEL

(Continuare în pag. a V-a)

INSEMNĂRI DIN JAPONIA

Vizităm secțiunile de semiconductori și circuite integrate, dintr-o clădire fără ferestre. Aceasta, explică Iwasaki Kazuo, reprezentantul uzinei, pentru a se menține în interior o umiditate și o temperatură constante. În aceste secții, ca în întreaga uzină, aproape trei sferturi din muncitori sînt femei. Sînt nedezlîpate de mase de lucru. Cu cîtă

Florea TUIU

(Continuare în pag. a V-a)

FAPTUL DIVERS

Rezervat și nu prea

Călătorul care cere la biroul de vouchere sau la gara din Constanța un bilet de accelerat pentru București, e întrebat: „Pe traseu fumători sau nefumători?”. Apoi i se dă biletul după preferință. Dar, curios lucru: această măsură, pe care am salutat-o cu toți, e valabilă numai 35 km, până la Medgidia. De aici, nu se mai vând bilete cu locuri rezervate. Prin urmare, până la următorii fumători și nefumători, probabil nu „trece” la C.F.R.

„Clementă”

Constantin Loghin, șofer la Oficiul raional D.C.A. — Vatra Dornei, are toate motivele să răsuflă ușurat. Faptele sale atrănu greu în balanța justiției: cursă ilegală cu autobuzul 31-Sv-1636 la Tg. Neamt; accident de circulație din cauza vitezei excesive și influenței alcoolului (ambula autovehicule avariate); fugă de la locul accidentului; era în recidivă. Se aștepta deci la o pedepșă aspră. Iată însă că instanța (Tribunalul raional Tg. Neamt) aruncă în celălalt taler al balanței „circumstanțe atenuante”. Așa se face că pedepșa s-a subțiat considerabil: 3 luni închisoare. Ar fi greu de găsit instanțe... circumstanțe atenuante.

În numele onoarei?

Pe vremuri, disputa dintre doi tineri pentru inima unei fete se rezolva prin duel. O întâmplare ne întoarce (cu gândul) la acele vremuri. Doi flăcăi din Oas, Ioan Princes (Livada) și Antal Nuszer (Medieșul Aurit) s-au certat pentru ochii unei codane. Ca s-o câștige, au apelat la un mijloc din lumea cocoșilor: bătaia. Ultimul a fost internat la spital, unde i s-a amputat piciorul drept. Primul a fost arestat. Inima fetei o va câștiga, probabil, un al treilea care, în loc de armă albă, va purta în mână o floare. Procedeu sigur, verificat de secole.

Revenire

Consemnăm la această rubrică faptul că șeful serviciului organizării muncii de la Uzina de aluminiu Slatina își construia un garaj cu materiale sustrate din uzină. Răspunsul trimis redacției (semnează ing. Constantin Spoitu, directorul uzinei) caută să ne convingă că „nici pe departe nu a fost cazul construirii unui garaj personal... așa cum de altfel ar rezulta și din ancheta făcută de brigada Control financiar intern din ministerul de resort. Nu știu cine caută să ne dezinformeze: Controlul financiar intern (care de altfel ne-a confirmat sesizarea telefonică, chiar în timpul anchetei) — sau uzina? Ii invităm să-și precizeze poziția. Și unii și alții.

Orice lacăt are cheie

Mister. Din casa de fier a fabricii de confecții „Baculiv” dispăreau periodic bani. Casiera a intrat în panică. N-a avut însă curajul să anunțe miliția. A început să acopere lipsa cu bani din salariul ei. Cei care aflaseră de această dispariție o compătiveauă. În mod deosebit, i se rupea inima de mila lui Ioan Ciocârșeanu, șeful serviciului financiar. Cum între timp suma dispărută a ajuns la 6.000 lei, casiera a anunțat miliția. Misterul a fost lămurit în câteva zile: hoțul era chiar șeful serviciului financiar. Deschidea casa de bani cu ajutorul unei chei patricice. Mai departe a acționat Justiția. I. Ciocârșeanu a fost obligat la restituirea pagubei și condamnat la 3 ani închisoare. I s-a găsit și lui „cheia”.

La 68 de ani pe șă

Un om cu părul alb a plecat să colinde țara. Zilele trecute la U.C.F.S. — Roman s-a prezentat un biciclist: Florea T. Hodrea în vîrstă de 68 ani, pensionar din Brad (Hunedoara), cerea o viză de trecere prin localitate. La 27 mai, a pornit să facă turul României pe bicicletă. Iată itinerarul parcurs până în prezent: Brad, Sibiu, Rm. Vilcea, Pitești, București, Corabia, Constanța, Tulcea, Galați, Iași, Roman. O adevărată performanță sportivă. Mergi sănătos, bade Hodrea!

Rubrică redactată de:
Stefan ZIDARIȚĂ
Stefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Științei”

În atenția Inspecției pentru protecția muncii - Ploiești

Problemele de protecție a muncii prezintă trei aspecte de bază: verificarea scrupuloasă a stării instalațiilor; punerea la dispoziția muncitorilor a echipamentului de lucru și de protecție necesar; instruirea asupra acelor lucruri ale procesului de producție care, neluate în seamă, le-ar putea primejdi sănătatea sau chiar viața. Sub toate aceste aspecte se înfățișează în unele întreprinderi deficiențe grave, dovăditoare ale unor încălcări sistematice ale legislației muncii.

Să vizităm, de pildă, Rafinăria Ploiești. La 11 martie 1966 se semnalează defecțiuni numeroase la conducte pentru acid sulfuric și sodic caustic cu proiectoare descompletate, geamuri de protecție lipsă la dozatoarele de acid sulfuric, flanze cu scăpări de abur, manometre pe care nu e marcată cu roșu presiunea de regim etc. Cu aproape un an mai tîrziu, la 2 februarie 1967, un nou control găsește încă nelichidate 17 din sursele de primejdie depistate și constatate ale deficiențe tehnice, fiecare în parte constituind o cauză posibilă de explozie, incendiu, arsură, electrocutare etc. „Mărunțisuri”, și-au spus, pare-se, cel direct răspunzător de protecția muncii în întreprindere, și n-au acționat. Dar consecințele n-au întârziat să se arate: la încheierea primului trimestru, întreprinderea avea să înregistreze nu mai puțin de 21 accidente umane (e drept, nu mortale) și tehnice (opriți forțate ale instalațiilor și începuturi de incendii), aproape tot atîtea cite se înregistraseră în tot cursul anului trecut.

Oare lipsa de fonduri să fie de vină? Nu, numai în anul 1966, Rafinăria a dispus de 1.770.500 lei pentru măsuri privind protecția muncii. Dar această sumă — socotită prin plan ca strict necesară și aflată efectiv la dispoziția întreprinderii — nu a fost cheltuită în întregime, rămînînd un disponibil de 313.400 lei nefolosiți (banii au fost restituiți ministerului drept „economii”). „Vom vedea ca în 1967 să nu se mai întîmple” — au spus, la unison, conducerea întreprinderii și reprezentanții comitetului sindicalului cu prilejul analizei de la începutul acestui an. Dar și de astă dată, la 4 din cele 6 capitole ale planului de cheltuieli, de fapt capitolele cele mai importante — tehnica securității, materiale și echipamente de protecție și de lucru, alimente de protecție — s-au înregistrat din nou „economii”, în timp ce unele lucrări se tot amîna. Astfel, deși există și proiecte, și finanțare deschisă, mutarea faciei (care e prea aproape de depozitul de gazolină și gaze lichificate) n-a început nici pînă acum, deoarece nu s-a găsit încă locul potrivit pentru reamplasare! Mai mult, în loc să execute diverse alte lucrări de securitate a instalațiilor — cerute insistenț de I.S.P.M. la casa de pompe, la instalația de fracționare a gazelor, ca și la vasele de propan — întreprinderea cheltuieste eforturi demne de o cauză mai bună pentru a le dovedi... inoportunitatea.

În multe locuri din uzină există condiții de muncă grele datorită pur și simplu lipsei de preocupare pentru îmbunătățirea ventilației. O spărțură în ciment face ca gazele să pătrundă în casa de pompe de la secția distilației atmosferice. La secția de expediție se lucrează sub un planșeu de beton, care vara se încălzește ca o sobă — fără aerisire, fără ventilație. La acest capitol alt de important al ventilației, rafinăria abia a cheltuit, în 1966, 15.000 lei, iar în primele 5 luni ale acestui an — 4.000 lei; dar nici aceștia pentru lucrări noi de aerare, ci pentru repararea și întreținerea ventilatoarelor existente. În același timp, o măsură atât de simplă ca asigurarea unor condiții bune de servire a micului dejun — mai ales într-o întreprindere în care se lucrează cu produse petroliere și diferite substanțe chimice, în general nocive — este cu totul neglijată, oamenii mîncînd pe unde pot și cum pot; iar laptele, ca aliment de protecție, se distribuie în condiții cu totul necorespunzătoare.

Aplicarea cu strictețe a tuturor normelor de protecție a muncii este considerată, în statul nostru, drept un act de înaltă răspundere socială. În acest cadru trebuie examinată și modul de folosire a echipamentului de protecție în locurile de muncă unde el este indispensabil. În rafinărie este nevoie de costume de apărare împotriva acizilor,

de cizme de cauciuc, de salopete etc. Cum arată acestea la fața locului? Ion Diaconu (încărcător de cazane) nu primise încă echipamentul după 4 luni de la data la care trebuia să-l capete; Vasile Tacu (din sectorul ulei) intra în cazanele de produse petroliere fără echipament de protecție; Nicolae Lambrăra (rafinajie petrol) putea fi văzut „echipat” cu un costum anticid primit în decembrie 1966 și de o asemenea calitate încît era complet curit de acizi... Cit privește cizmele de cauciuc, în loc să țină un an, se rup cum după 2 luni de la primire, din pricina calității proaste, iar mînușile de piele pentru sudori, cazanșii, distilatori etc. lipsesc cu totul.

Urmărind perfecționarea activității în domeniul protecției și securității muncii pînă la eliminarea cauzelor obiective și subiective care duc la accidente și îmbolnăviri profesionale, legea prevede obligații și răspunderi precise în legătură cu instruirea cu maximă exigență a tuturor muncitorilor, inginerilor tehnicienilor și maștrilor. Nu se poate afirma că la rafinăria Ploiești nu se face instruirea salariiților. Dimpotrivă, după cum ne spunea tov. V. Ispas, președintele comitetului sindicalului, în întreprindere se practică șase

feluri de instrucție: de inițiere, la locul de muncă, semestriale etc. Totuși, accidente datorate mai ales necunoașterii regulilor de tehnica securității și protecției muncii, se produc. Cum se explică ele?

Am cercetat toate fișele de instruire a muncitorilor de la secția ulei (instalația de smolă). Erau „la zi”. Procedeul verbal arăta și ele că instruirea muncitorilor se făcuse lună de lună. Cercetîndu-le însă mai îndeaproape, am constatat că, în fiecare lună, se dezbate aceleași cinci capitole: normele de

domnește în uzină cu privire la problemele protecției muncii. Directorul general al uzinei, tov. Manea Ionescu, cu care am stat de vorbă, sublinia, pe bună dreptate, că în rafinărie fiecare loc de muncă prezintă un grad oarecare de periculozitate. Cu toate acestea, o obligație de prim ordin cum este aceea a instruirii numeroșilor muncitori și tehnicieni care lucrează aici, este mai mult o formalitate; și, ceea ce e și mai de neînțeles, nimeni nu se sesizează de gravitatea acestei încălcări, a abaterilor de la normele în vigoare.

Pe lângă instruire, o deosebită importanță trebuie acordată măsurilor de propagandă și îndrumare. Instrucțiuni tipărite, afișe sugestive avertizînd asupra primejdiilor posibile — toate ar trebui să se găsească la fiecare loc de muncă. „Pancartele” și afișele care se află în secțiile Rafinăriei Ploiești sînt, aproape toate, vechi de 4-5 ani, unele nu numai inutile din punct de vedere al protecției muncii (sau chiar din al punct de vedere), ci de-a dreptul ridicole, oamenii puțin să afle că... „Nu ai decît doi ochi, păstrează-i”. „Cine știe meserie, știe și protecția muncii”, sau „Fiți demni, vorbiți civilizat și clar”. De altfel, și scrierile sînt concludente: în întregul an 1966, pentru măsuri de propagandă și îndrumare în materie de protecția muncii nu s-a cheltuit nici un leu, iar în trimestrul I al acestui an, doar 5.000 lei; și aceștia pentru cumpărarea unui film...

Pe linia protecției muncii, fiecare conducere de întreprindere, sector, secție, atelier are o răspundere directă, accentuată de indicațiile recente ale partidului și guvernului. Se pare însă că la Rafinăria Ploiești aceste lucruri nu au fost încă înțelese. După cît șocăm, nu numai insuficiența preocupare a conducerii, ci și slaba exigență a comitetului sindicalului, ignoranța criticilor și propunerilor justificate ale muncitorilor și inginerilor împing undeva, pe un plan secundar, această problemă de importanță esențială.

Iulia PETRESCU
Nicolae BRUJAN

Un pitoresc colț de natură: comuna Tisa din regiunea Argeș Foto: Gh. Vințilă

(Urmare din pag. I)

infățisate problemele, de originalitatea unor soluții, el își revine colegii cu o gravitate misterioasă, că vor avea de auzit lucruri extraordinare. Dar nu pot oferi decît jalnice reziduiuri ale ideilor prost recepționate, din care au dispărut și nouătea, și originalitatea, și profunzimea.

Cît de lamentabil este însă a asemenea om cînd dă indicații din capul lui! Societăți și opere literare sau îndrumări, să indice modul de a acționa într-o anumită situație, îl face apeluri desperate la memoria pentru a reconstitui cuvinte auzite în împrejurări similare. Dacă memoria nu îi oferă nimic, încearcă să se înfrupte din ideile emise de antevorbitori, reproducîndu-le atît a reținut din ele, cu o voce gravă, cu pauze de efect teatral, cu repetiții onomatopoeice. Și dacă nici ceilalți nu au spus lucrurile de soi, sau au făcut afirmări căroră le-a scăpat titlul, recurge la formula magică a autorității, la expresiile tari ale bărbatului energetic și aspru, la lozincile evasiv-cazonice.

Dacă un om redus cîtește un articol de ziar sau o schiță literară în care îi e zugrăvit prototipul, îl se amuză cîntos făcînd malicioase asociații de idei: „ce bine seamănă cu X. Nu e cumva portretul lui?” El nu întrevide nici cea mai infimă conținută cu propria sa persoană, căci propria e lipsită total de autoluciditate. Dacă aude o expoziție inteligentă, o demonstrație strălucită, pasionantă și deosebit de interesantă, la sfîrșit, sarcasme și intrinsecant, prostul va constata: „vorbitorul a făcut trei dezastrușuri gramaticale și două cacofonii”. Dacă-l duce în fața unei plăsmuri arhitectonice îndrăznețe, își spune cu neamulștură că bărlanul a fost așezat într-un mod la mentă. Pînd încapabil să coboare la adîncimea gândirii altora, vinează cu lupta micile neglijențe de la suprafață. Cîtînd un referat care ridică o problemă acută, într-un mod pregnant și convingător, el constată că virgulele sînt puse ana-

poda, că un număr de termeni le din sensul indicat de dictionarul enciclopedic.

Prostia este, incontestabil, unul din balasturile fatale ale omenirii. Așa a fost de cînd e lumea și așa va fi întotdeauna. În societate se creează în mod echilibrat natural. Ea beneficiază de efectele inteligenței și nimicului nu i se pare nefiresc. Traumatismul social apare însă acolo unde prostia în loc inteligentel, se travestește în inteligență. O asemenea mistificare determină grave anomalii în ritmul și

de așis negativ. Și nu o dată a primit primă pentru vechimea și cumințenia lui. Atunci, într-adevăr, ce ai cu el? Și, spunîndu-ți toate acestea, e sincer convins că a devenit victima unei nedreptăți. Pentru că bietul om nu știe că e prost. Și apoi, la drept vorbind, cu ce este el vinovat de neechitabilită repetiție pe care o face omenilor natura? Simțindu-se persecutat și fiind tenace, prevalîndu-se de noblețea democrației noastre, începe lupta. Înaintează memorii și plîngeri cu un amestec de patetism

conștiințiozitate — calități frumoase, desigur, dar incapabile să o înlocuiască pe cea esențială, absentă. O asemenea măsură condamnă, în mod aprioric, o zonă a vieții noastre sociale la mediocritate la plafonare. Dacă pe aproape mai sînt și alte persoane cu același profil, se va crea un nucleu în stare să blocheze tot ceea ce e inteligent și original. Și chiar dacă ceilalți sînt buni, el îi va trage înăpoie, îl va împinge cu înfrînșe pe pantă mediocrității ingheștîndu-l dedesubtul plafonului sub care res-

să-și recomande copiii drept mai buni și mai deștepti decît sînt în realitate, ocupîndu-le în loc pe cei nu-l merită în ierarhia vieții sociale. Ii împing pe urcușuri pentru care le lipsesc puterile, puîndu-și nădeșdea în mijloace incorecte de tracțiune. Și, prostia înaltă prea mult, blochează drumul inteligenței. Dacă inteligența este pusă să înfrunte prostia pe un teren neolai, iar aceștia din urmă i se permite să folosească mijloace competitive „nesportive”, în rîndul celor înaripați, a celor

ternatională, că pe plată valorilor, inteligența e marfa cea mai scumpă. În viața socială ea se exprimă în armonie, în eficiență, în spirit de adaptare, în dinamism. Este singura adevie inepuizabilă a ori-cărei națiuni, superioară zăcămintelor naturale limitate și diminuable prin exploatare. Întreaga comunitate are în adîncul pămîntului, ea le face de sute de ori mai pretioase. „Neavînd boșții pe care să le exploatăm, mi-a spus o dată un japonez — viața ne-a obligat să exploatăm inteligența”. Cel mai spectaculos randament economic îl furnizează industria creierului. În mașinile și aparatele de înaltă precizie valoarea materiei moarte e infimă; ele debordează însă de zîndire existență materială. Inteligența e purgăria ce ridică prețul lucrurilor la cea mai mare altitudine. Și copiii știu azi că valoarea oricărui lucru e determinată de muncă și că cea mai mare valoare o produce munca subtilă, consumul cerebral intens.

Confuzia valorilor

echilibrul normal al societății. Căci prostia este adesea violență — natura oferîndu-i acest pericolos factor de compenșare, pentru a supraviețui. Demistificarea este de aceea anevoioasă și îndelungată. Și chiar cînd o identifiți, restabilirea valorilor rămîne încă foarte grea. Pentru că ea are un teribil spirit de conservare. Se prinde de locul în care și-a făcut cuib cu toate tentaculele și, ca pe o caracatiță, n-o poți desprinde fără să i rădădui-le. Dificultatea sporite însă enorm prin aceea că aproape tuturor ne e rusine să-i spunem prostie pe nume.

Se creează, de multe ori, o situație paradoxală. Vrei să îndepărtezi un om necorespunzător dintr-un loc, dar pentru că nu-l poți caracteriza ca pe un prost, pentru că nu poți spune adevărul deschis, descoperi cu stupeoare că-ți lipsesc argumentele. El se duce la comisia de lîngă și te învinovătează de arbitrar. Te deside să-l dai explicat. Pentru că, într-adevăr, e un om corect, își vede cu conștiințiozitate de treabă, vine la serviciu la ora regulamentară, nu i se poate imputa nici un viciu, nu a fost nici o dată cap

și agresivitate care de cele mai multe ori impune. Se duce la justiție și justiția îi ia apărarea pentru că în codul civil nu se prevede nici un articol sau paragraf care să sancționeze prostia. El știe să facă apel, la nevoie, la sentimentul carității și la principiul pedagogic al perfectibilității individului. Și nu o dată, folosindu-se de tot acest arsenal, prostia se salvează.

Unutilitatea „bunelor intenții” față de prostie e de mult dovedită. Încercarea de a o ajuta, oricît de meritorie, nu se poate solda decît cu eșec. Se spune uneori: „E adevărat, cutare se descurcă greu, dar o să-l ajutăm și pînă la urmă o să facă treabă”. Și omul este ajutat. Dar munca merge la fel de prost. Defecțiunile se perpetuează, rezolvările sînt tot mai precare, fenomenele de stagnare se conservă și se amplifică. Căci se bicuie, de fapt, un cal subcombat. Și menajîndu-se în sine, sînt lăsați să sufere interesele societății.

Se întîmplă să se încredințeze o muncă unui om despre care se știe precis că nu are capacitatea intelectuală necesară. A fost preferat însă pentru sobrietatea lui etică sau pentru

pură el. Nu este nimic mai dăunător pentru eforturile sociale decît oamenii cu jumătăți de calitate, cadrele promovate pentru însușiri secundare.

Fenomenu prostiei se definește în raport cu adevărul în care se manifestă: Ea iese în evidență acolo unde e greutatea îndatoririlor o ridică la suprafață, ea apără unedelem. Într-un cadru adecvat, se estompează, își pierde virulența, devine suportabilă. Ea uneori se disimulează. A transformă dezavantajul în avantaj — iată una din virtutile de todeauna ale inteligenței.

Vechia trebuie să aibă punctul de pornire în școală, acolo unde se cristalizează aptitudinile, unde se definește calitatea. Selecția valorilor în școală nu este un simplu deziderat pedagogic. Este o operație ce angajează interesele majore ale societății; ignoranța ei poate provoca consecințe sociale ireparabile. Părinții insiși ar trebui să înțeleagă responsabilitatea de a-și îndruma copiii după puterile lor. Dar multă nu văd sau nu vor să vadă limitele odraslelor. Unii încearcă să trișeze, să înșele societatea,

Specialiștii de la Institutul de cercetări piscicole din Constanța desfășoară o bogată activitate. Printre temele aflate în studiu se numără și cercetarea adîncurilor Mării Negre. În fotografie: inginerii Romeo E. Iefferiu și Ion Noe pregătindu-se pentru noi incursiuni în „lumea tăcerii”

Interesează pe absolvenții școlii generale

O.C.L. „Tehnometal” — București din Piața 30 Decembrie nr. 13, raionul 30 Decembrie, selecționează tineri și tînere, absolvenți ai școlii generale de 7-8 ani, pentru a urma școala „N. Krețulescu” din Capitală. Școala pregătește cadre în specialitățile: vinzători metalo-chimice și electrice-mecanice; contabili cu studii medii. Durata școlărilor este de doi ani. Condițiile de admitere: vîrsta pînă la 18 ani; studii — 7-8 clase; certificat de sănătate; admitențiu în București. Se pot prezenta doritorii și din comunele subordonate orașului București. Alte informații se pot obține zilnic între orele 8-14 la sediul O.C.L. „Tehnometal”, Piața 30 Decembrie nr. 13 sau la telefonul cu nr. 13.37.83.

Un nou sistem de achiziționare a sticlelor și borcanelor

Pentru a-i scuti pe cetățenii care au prin gospodării cantități mari de sticle și borcane, pe lângă centrele de achiziții I.R.V.A., magazinele alimentare și achizitorii ambulante care ridică de la domiciliu ambalajele de sticlă, în Capitală a început să se practice un nou sistem de achiziție: se amănă telefonice unul din depozitele I.R.V.A., bineînțeles în cazul unor cantități netransportabile într-o sacoașă. Iată și numerele de telefon la care se poate solicita acest lucru în zilele de marți și vineri între orele 12-14: 18.13.27 — depozitul I.R.V.A. Străulești; 31.75.41 — depozitul I.R.V.A. Ghencea; 21.64.09 — depozitul I.R.V.A. Vitan.

CE ÎMPIEDICĂ MATURIZAREA ECONOMICĂ A UNORA DINTRE NOILE OBIECTIVE INDUSTRIALE

ancheta economică

Elementul hotărâtor al bunelor rezultate îl constituie pregătirea cadrelor

La sfârșitul acestor luni se împlinesc doi ani de la fabricarea primei șarje de aluminiu românesc. În tot acest răstimp, tinărul colectiv al Uzinei de aluminiu din Slatina și-a canalizat eforturile spre realizarea cât mai devreme a indicatorilor proiectați. Și putem spune că în acest domeniu s-au obținut rezultate bune. Discuțăm despre aceasta cu tov. ing. CONSTANTIN SPOITU, directorul general al uzinei.

Conform prevederilor — ne spune directorul general — capacitatea de producție proiectată trebuia atinsă la sfârșitul trimestrului II 1967. Noi am realizat acest important indicator cu 11 luni mai devreme, obținând, în perioada ianuarie 1966—mai 1967, 5 700 tone de aluminiu peste prevederile proiectului. Acest rezultat a fost determinat, în bună măsură de creșterea productivității pe cuvă. Față de 324 kg aluminiu pe cuvă/zi, cit prevedea proiectul, s-a ajuns să producem 435 kg. Rezultate superioare s-au obținut și la cuprul de coacere a anozilor, capacitatea proiectată fiind depășită cu 11 la sută. A fost depășit și indicatorul productivității muncii, iar la numărul de salarii în valoare de 320 milioane de lei, în anul 1966, am realizat cu 11 luni mai devreme, obținând, în perioada ianuarie 1966—mai 1967, 5 700 tone de aluminiu peste prevederile proiectului.

Cum, pe ce căi ați acționat pentru atingerea parametrilor proiectați? — Dintre numeroșii factori, care a avut efecte deosebite asupra realizării parametrilor proiectați, eu vă prezint pe primul plan pe situația pregătirii din vreme a cadrelor. Cu atât mai mult a fost nevoie să punem accentul pe această problemă, întrucât era vorba de o uzină cu un profil de producție nou și în țară nu se găseau cadre care să preia procesul de fabricație a aluminiului. De aceea, s-a desfășurat din timp o activitate perseverentă pentru pregătirea oamenilor, mai ales în meseria de electro-metalurgist. Cu sprijinul nucleului de bază de ingineri tehnicieni, maștrii și muncitorii cu înaltă calificare — din care circa 40 au fost specializați în uzine similare din străinătate — am reușit să calificăm, la Slatina, aproape 200 de muncitori. Am recrutat, de asemenea, peste 250 de tineri din școlile profesionale. Restul cadrelor au fost asigurați de alte întreprinderi sau au fost specializați în uzină, prin cursuri de ridicare a calificării fără scoatere din producție și pregătirea la locul de muncă. Acum,

uzina noastră are un colectiv de cadre calificate, bine încheșat, care minuieste cu pricepere instalațiile. De fapt, noi vedem în această elementul hotărâtor al realizării de până acum. O altă cale pe care a acționat și acționează în continuare colectivul nostru este folosirea rațională a instalațiilor și utilajelor uzinei. În acest sens, un accent deosebit am pus pe asigurarea documentației pentru piesele de schimb necesare utilajelor. Într-un timp scurt s-a reușit să se asimileze în fabricație, la diferite întreprinderi din țară și în uzină, aproape 60 la sută din piesele ce trebuiau aduse din import, dintre care foarte multe pretențioase și greu de procurat. Pentru un viitor nu prea îndepărtat, ne-am propus să creștem un atelier propriu de confecționare a pieselor de schimb, astfel încât să nu mai depindem de import.

Desigur, nivelul atins în realizarea indicatorilor proiectați nu constituie o limită. Ce v-ați propus să întreprindeți în continuare?

— În acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii, care se desfășoară în uzina noastră, s-au desprins noi soluții și măsuri care vizează îmbunătățirea în continuare a indicatorilor proiectați. Între altele, am stabilit să mărim capacitatea de producție la secția electroliză, prin îmbunătățirea parametrilor tehnologici și montarea de cuve suplimentare la seriile de electroliză, utilizând mai bine capacitatea stațiilor de redresori. De altfel, măsura privind îmbunătățirea parametrilor tehnologici s-a și aplicat, obținându-se pe această cale 700 tone de aluminiu peste capacitatea proiectată. Acționăm, în continuare, pentru reducerea consumului specific de anozii, încât să a-jungem la un consum pe tonă de aluminiu, echivalent cu cele mai bune realizări actuale pe plan mondial. Prin punerea la punct a procedurii de utilizare a crustelor s-a redus consumul specific de fluor cu 10 kg/tonă față de plan și cuțăm, ca, în viitor, la 3—4 luni, să ne încredăm și la acest capitol în prevederile proiectului. Scontăm că, prin aplicarea tuturor măsurilor stabilite în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și muncii, să obținem următoarele rezultate: 7 350 tone de aluminiu peste capacitatea proiectată, o productivitate a muncii pe salariat cu 9,8 la sută mai mare decât cea prevăzută în proiect, peste 29 milioane de lei beneficii față de trimestrul I al anului în curs.

Secția de geam laminat a Fabricii de geamuri Scăeni, prima de acest gen din țară, a intrat în funcțiune la 1 septembrie 1965. Din discuțiile avute cu cadre de conducere din întreprindere a reieșit că colectivul acestei secții a pășit cu dreptul în realizarea parametrilor proiectați. Termenul de realizare a acestora expiră la sfârșitul trimestrului II din acest an, ne-a precizat tov. ONOFIR PODARU, inginerul șef al fabricii. Șocotea că, în mare parte, parametrii au fost atinși.

Tov. MIHAI SZECSEI, șeful serviciului planificării, aflat de față la discuție completă: „Față de grafic, la sfârșitul lunii aprilie, capacitatea de producție a secției a fost depășită cu aproape 10 la sută. Productivitatea muncii, în unități fizice, a atins 104 procente, față de numai 95 la sută cit prevedea graficul pentru această perioadă”. Directo-

ținutarea a productivității muncii, cit și reducerea sistematică a pretului de cost. Mecanizarea lucrărilor de alimentare cu nisip a noii secții, cit și a transportului altor materii prime, înlocuirea su-pravegherii benzilor de către muncitorii prin montarea unui sistem de pornire-oprire a concasorului, mai buna folosire a potențialului uman din anumite locuri de muncă au permis apropierea numărului scriptic efectiv de personal de cel prevăzut în proiect.

Cit privește prețul de cost, același plan de măsuri conține obiective precise, prin a căror realizare, de pe acum, s-au obținut efecte economice, scontate de altfel de cei ce l-au gândit. Iată câteva dintre ele: mai buna cotașare a cuptorului de topit sticlă a diminuat consumul de combustibil cu circa 8 000 mc de gaze pe zi. Drămuirea consumului de decoloranți — până la a cincea zecimală — a adăugat în totalul economiilor alte 116 000 lei. De asemenea, de pe urma introducerii laminării geamurilor ornamentale la toleranță negativă se anticipează o scădere a nivelului cheltuielilor de producție cu peste 150 000 lei. Adunată, efectele economice ale tuturor măsurilor preconizate se ridică la 974 000 lei. De unde la începutul anului se spunea că secția de geam laminat va lucra cu două sortimente nerentabile, pierdere totală fiind estimată la aproape 300 000 de lei, azi există deplină certitudine că bilanțul ei se va încheia cu un apreciable volum de economii: aproape 700 000 lei.

Dar din discuțiile purtate cu unii maștrii și ingineri din fabrică, am aflat că, în momentul de față, în secția de geam laminat există mari rezerve interne de creștere a producției și productivității muncii, a căror punere în valoare este încă aminată și târâgănată. Despre ce este vorba? Lini-a de laminat geam a fost prevăzută prin proiect să lucreze cu viteza de 2 m/minut. În cursul anului 1966 s-a reușit ca acest parametru să crească laminându-se curent cu viteze mai mari importante cantități de geam, din care o bună parte s-au și exportat. Experimental s-au atins viteze de laminare și mai ridicate, însă pentru asemenea viteze tehnologia nu a fost pusă la punct. O dată dovedită posibilitatea de a se lucra cu viteze sporite, specialiștii secției au făcut propunerea — aceasta se întâmplă prin luna aprilie 1966 — să se permanentizeze noile regimuri de lucru. Timp de peste opt luni, nimeni din conducerea întreprinderii nu i-a acordat vreo atenție. În ianuarie a.c., propunerea a fost înaintată și conducerii Ministerului Industriei Construcțiilor, care a manifestat un mare interes pentru ea. S-a dat chiar dispoziție ca specialiștii din Direcția generală a silicaților să se ocupe de studierea acestei probleme. Fapt este că au trecut mai bine de trei luni de atunci și nu s-a întreprins nimic pentru fructificarea rezervelor aminate. Mai mult, la 2—3 zile după vizita la Scăeni a comisiei din minister,

conducerea fabricii a interzis să se mai lamineze cu viteze mai mari de 3m pe minut. Iar inginerul-șef a justificat: „se va întocmi un studiu pentru stabilirea vitezelor optime, întrucât până acum nu s-au făcut cercetări sistematice”. La rândul său, directorul fabricii a dat asigurări că „este pe cale să fie terminată o instalație de răcire forțată a geamului, cu ajutorul căreia să se sporească viteza de laminare”.

Asemenea justificări sînt infirmate de specialiștii din secție. „Cu 3—3,5 m/minut, de pildă, în funcție de sortiment, se poate lucra curent, fără ca geamul să sufere calitativ — ne-a spus maestrul OTTO KULMAN, unul din cei mai buni specialiști ai fabricii. Buletinele de analiză de anul trecut, când s-a lucrat cu viteze mari, sînt o dovadă în acest sens”. Față de dovezile din fabrică, se poate aprecia că este vorba de un caz de tănuire a rezervelor interne. Trecură „pe stoc”, din ele se scoate doar atât cit este nevoie ca planul să fie realizat și poate depășit puțin. Iată o dovadă. Anul trecut, spre sfârșitul lui s-a ivit amenințarea ca fabrica să nu-și realizeze planul. Lunile noiembrie și decembrie — interval când s-au realizat constant viteze sporite — coincid tocmal cu această perioadă. Ing. MARIUS HARȘIA, până nu de mult chiar șeful acestei secții — el fiind, de fapt, autorul propunerii — ne-a mărturisit că în aceste condiții de vi-

consumul de combustibil cu circa 8 000 mc de gaze pe zi. Drămuirea consumului de decoloranți — până la a cincea zecimală — a adăugat în totalul economiilor alte 116 000 lei. De asemenea, de pe urma introducerii laminării geamurilor ornamentale la toleranță negativă se anticipează o scădere a nivelului cheltuielilor de producție cu peste 150 000 lei. Adunată, efectele economice ale tuturor măsurilor preconizate se ridică la 974 000 lei. De unde la începutul anului se spunea că secția de geam laminat va lucra cu două sortimente nerentabile, pierdere totală fiind estimată la aproape 300 000 de lei, azi există deplină certitudine că bilanțul ei se va încheia cu un apreciable volum de economii: aproape 700 000 lei.

De ce întirzie fructificarea unor propuneri valoroase?

— Decl. toți indicatorii fabricii de aglomerare sînt inferiori celor din proiectul aprobat. Ne-ai spus însă că nici-aștia indicatorii atrofiați nu au fost atinși. Ce cauze generează o asemenea situație intolerabilă?

— Este vorba, în primul rând, de calitatea slabă a execuției lucrărilor de montaj, conjungată cu încredințarea și exploatarea necorespunzătoare a instalațiilor și utilajelor. Din această cauză, peste 7 la sută din instalațiile tehnologice au fost casate prematur, diminuându-se astfel capacitatea de producție proiectată. Indicele de utilizare a mașinilor de 28 tone pe mp și zi nu a fost realizat. De fapt, în desfășurarea procesului tehnologic există carente serioase. Stagnările în funcționarea utilajelor s-au ridicat în trimestrul I din acest an la 18,5 la sută din fondul de timp, față de 9 la sută cit prevedea proiectul pentru reparații. Aceasta, datorită faptului că în fabrică nu au fost luate măsuri energice pentru ridicarea calificării cadrelor; în prezent, doar 18,2 la sută din numărul muncitorilor au o calificare corespunzătoare. În plus, numărul muncitorilor, îndeosebi al celor auxiliari, a fost cu mult depășit, ceea ce a influențat negativ mărimea productivității muncii. Fluctuația se menține încă ridicată: numai anul trecut, de pildă, au fost angajați 145 muncitori, în timp ce 178 au părăsit fabrica. Acest exod de muncitori continuă și în prezent.

Din cele 14 instalații ale Combinatului de cauciu sintetic și produse petrochimice din Orașul George Gheorghiu-Dej, intrate în funcțiune în perioada anilor 1962-1965, nici una n-a atins parametrii proiectați la termenul prevăzut. Aceasta a avut ca efect nerealizarea unei producții de cauciu, fenol, acetoni și polistiren în valoare de

teză mai ridicată recuperarea rămănerii în uz s-a realizat cu ușurință. Așteptăm ca conducerea uzinei și forul de resort să renunțe la practica de a ascunde rezervele interne, pentru ca actualele capacități ale secției să fie folosite cu indici superiori.

Cerințele reale ale dezvoltării Combinatului siderurgic Reșița au impus construcția unei noi fabrici de aglomerare, capabilă să alimenteze furnalele cu aglomerat autotondat necesar. În proiectul care a stat la baza aprobării investiției s-a avut în vedere tocmal acest lucru. S-a atins, sau nu, capacitatea proiectată? Dar ceilalți indicatori? Ne răspunde tov. VIORLE FLORECI, director în Banca de investiții.

— De la intrarea în funcțiune a fabricii au trecut peste doi ani. Pînă în prezent, aici nu s-a realizat nici unul din indicatorii tehnici și economici proiectați, iar fabrica continuă să provoace serioase pagube economiei naționale.

— Cine se face răspunzător de această stare de lucruri? — Principala răspundere o poartă proiectan-

— IPROMET-București. Acest institut nu a întocmit de la început un studiu bine fundamentat din punct de vedere tehnic și economic, pe parcursul proiectului fiind refăcut, completat și modificat de... șapte ori. Se impune însă o precizare. Modificările amintite nu s-au efectuat cu intenția de a îmbunătăți parametrii proiectați, ci, dimpotrivă, pentru a se masca greșelile studiilor inițiale. Ca urmare, după cele șapte modificări indicatorii tehnico-economici se prezintă, comparativ cu cei aprobați, astfel: capacitatea de producție — cu 7,6 la sută mai redusă, numărul de salarii la 80 la sută mai mic, prețul de cost — cu 10 la sută mai ridicat, iar consumul de cocs cu 9 la sută mai mare.

Cînd IPROMET ignoră autoritatea de lege a documentației tehnice

Efectele „mărinimiei” direcției generale

— Ce s-a întreprins pentru redresarea activității economico-financiare a fabricii? — Pînă acum, mai nimic. De pildă, conducerea fabricii, cu aprobarea Ministerului Industriei Metalurgice, a ignorat reducerea prețului de cost din proiect și chiar propuse rezultate obținute. Forul tutelar nu a intervenit. Față de prețul de cost stabilit în proiect și de cit s-a realizat în 1966, pentru anul curent s-a prevăzut un cost cu 161,90 lei și, respectiv, cu 11,10 lei mai mare pe tonă de aglomerat. De asemenea, în fabrică se tolerază de multă vreme depășirea consumurilor specifice la cocs și la alte materiale. În acest sens, din nou direcția generală nu a intervenit și, în schimb, i-a fixat norme care încurajează risipa. Așa se explică de ce și acum, fabrica de aglomerare din Reșița lucrează cu pierderi. Nu s-ar putea spune că Direcția generală a siderurgiei nu cunoaște această stare gravă de lucruri. Dar ea însăși o ignoră și continuă să stabilească sarcini de plan sub indicatorii proiectați, contribuind astfel la perpetuarea neajunsurilor.

Se desprinde deci că de-zinteresul ponește în mare măsură de la Direcția generală a siderurgiei. Cînd se vor hotărî Ministerul Industriei Metalurgice, IPROMET și conducerea fabricii să treacă la aplicarea de măsuri eficiente, pentru ca în cel mai scurt timp această unitate să-și realizeze parametrii proiectați?

— Important este să se persevereze cu măsuri energice

— Atunci, să vedem ce detrimenți, în realitate, a această rămăneri în urmă. Mai întâi, slabă utilizare a fondului de timp al instalațiilor. Opririle numeroase, cauzate de defecțiuni tehnice, coroziuni și insuficiența supraveghere a procesului de fabricație au dus la mari pierderi de producție. Numai la instalația de separare a butadienei de fenol înregistrate în anul trecut 278 de ore opriri accidentale. Numărul mare de opriri accidentale se datorează și faptului că lucrările de revizii și reparații nu au fost făcute întotdeauna în mod corespunzător. La instalația de dehidrogenare a butanului, de pildă, deși experiența a arătat că sistemul de reparații adecvat este de a se executa lucrările în două etape, semestrial, totuși, acestea s-au planificat și executat o singură dată pe an. Consecința? Timpul pierdut prin opririle accidentale a fost mult mai mare decît cel economisit aparent prin executarea lucrărilor într-o singură etapă.

Nu se poate spune că activitatea de producție a combinatului nu a fost analizată, sub diverse aspecte, de colectivele ale Ministerului Industriei Chimice și ale Institutelor de proiectare — PETROCHIM și IPROCHIM. De fiecare dată, analize tehnice și „testele” pe instalații existente și strângulările existente și au stabilit, pentru multe dintre acestea, măsurile ce trebuie luate. Dar, aceste măsuri, ori n-au fost însușite la vreme de către ministerul de resort, ori traducerea

lor în viață a fost tergiversată de conducerea combinatului. Bănăoară, încă în 1965 s-au stabilit soluțiile tehnice pentru înlocuirea unor trasee tehnologice, schimbătoare de căldură și armături de la instalația izopropilbenzen cu altele rezistente la acțiunea de coroziune. Această măsură, deși trecută în mai multe planuri, n-a fost realizată nici pînă acum. În mod nejustificat s-a târâgănat și confecționarea unor reactoare de dehidrogenare cu dimensiuni mărite. Aplicată de curînd, măsura și-a dovedit eficacitatea. Debitul de alimentare a unui reactor a crescut cu 5 tone pe oră. Așadar, cu cele 5 reactoare în funcțiune s-ar fi putut realiza la debitul prevăzut unii specialiști — o producție suplimentară de circa 80 de tone pe oră.

O situație asemănătoare există și la instalația pentru separarea butenelor. Aici se constată o strângulare a fluxului de fabricație a butadienei, datorită fenomenului de înecare a coloanelor de distilare în timpul alimentării la debitele prevăzute în proiect. Și pentru înălțarea acestui neajuns s-au făcut propuneri, dar aplicarea lor întârzie. La toate aceste târâgănări a contribuit chiar direcția generală tutelară. De exemplu, la instalația de separare a butadienei au fost înlocuite, în anul trecut, coloanele de chemosorbție. Dar pentru faptul că Ministerul Industriei Chimice n-a asigurat pompele necesare, lucrarea a rămas fără rezultat. Ministerul poartă răspunderea și pentru funcționarea parțială a stației pilot de fabricare a butadienei și a cauciuului. La fel și pentru toleranța cu care se admite târâgănarea din partea conducerii combinatului în luarea de măsuri hotărîri pentru ridicarea calificării unor muncitori.

Am reamintit aceste deficiențe nu cu scopul de a umbri realizările din lunile care au trecut din acest an, care sînt superioare. E foarte important că la unele instalații s-au depășit capacitățile proiectate. Deci, primii pași s-au făcut. De aceea, se impun măsuri energice care să permanentizeze rezultatele bune și să asigure continuitatea funcționării în condiții optime a instalațiilor respective.

Realizarea într-un termen scurt a parametrilor tehnici și economici proiectați la noile obiective și capacități de producție date în funcțiune constituie o problemă de prim ordin, care a fost pusă mereu în atenție de conducerea partidului. Numai aceasta poate da măsura reală a întregii activități în domeniul investițiilor, a roadelor ce se obțin de pe urma eforturilor materiale și financiare făcute de stat. Scofîndu-se în evidență încă o dată importanța acestui deziderat economic major, la plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966 s-a arătat că neatingerea la timp a parametrilor proiectați la un șir de unități industriale este generată, în multe cazuri, de deficiențe organizatorice. Reiterîndu-se la aceasta, în cuvîntarea la plenară, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că „...ministerele trebuie să înțeleagă că noi nu putem accepta nerealizarea capacităților proiectate, nu putem accepta drept justificări obiective neajunsuri ale propriilor activități”.

De altfel, asemenea neajunsuri s-au desprins și din ancheta de față. Factorii care au influențat neatingerea la termenul prevăzut a indicatorilor tehnico-economici la unele obiective și capacități de producție sînt variați — și ei se concretizează în anumite lipsuri din activitatea de proiectare, în calificarea insuficientă a cadrelor însărcinate să minuiască noile mijloace tehnice, în funcționarea necorespunzătoare a unor instalații și utilaje, în aprovizionarea defectuoasă cu unele materii prime și materiale. Iată de ce, pe baza analizelor concrete efectuate în ultima vreme într-un șir de unități industriale aflate în funcțiune, este necesar ca ministerele economice să stabilească cele mai eficiente măsuri care să pună capăt tuturor neajunsurilor și să asigure realizarea neîntârziată a parametrilor tehnici și economici proiectați.

Important este ca aplicarea măsurilor preconizate să nu fie lăsată la întâmplare. În acest sens, e nevoie de o intervenție hotărîndă din partea direcțiilor generale, a ministerelor de resort. În același timp, organelor regionale și orășenești de partid, organizațiilor de partid din unitățile cu rămăneri în urmă față de nivelul indicatorilor proiectați le revine îndatorirea de a exercita un control exigent și permanent asupra îndeplinirii măsurilor stabilite, pentru ca redevinutul să se producă încă în cursul acestui an. Pe această cale vor fi puse în valoare noi surse de creștere continuă a avuției naționale, a venitului național, vor fi asigurate mijloace sporite pentru dezvoltarea ascendentă a economiei și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Pagină realizată de: Nicolae CUCUI Ioan ERHAN George BALTA

TALENTELE ÎN FAȚA DIDACTICISMULUI RIGID

puncte de vedere

de prof. Mircea BÎRSAN

Cunoașteți drama talentului nerealizat? E socotit copil minune la 5 ani, i se spune la 14 că va ajunge al doilea Enescu și se descoperă ratat la 30!

De ce? Din ce cauză multe talente înzestrate ca har artistic nu leagă rodul desăvârșirii artistice?

Fată o întrebare care mă preocupă de la sfârșitul unei cariere pe care au bîntuit-o, vînturile și valurile vieții noastre muzicale. Și căreia as vrea să-i dau răspunsul potrivit, care să cruțe celor ce ne urmează suferințele generației mele.

Pentru aceasta să procedăm astfel: să presupunem că undeva, într-un

colț al țării, s-ar naște un al doilea Enescu. La vârsta de cinci ani se arată primele licări ale talentului. Enescu II prezumtiv va intra la o școală medie, unde timp de 12 ani va primi tot felul de noțiuni și discipline importante și indispensabile, pînă la ultimul rîcnat al ciberneticii. În plus va căpăta și câteva noțiuni de teorie și sofistic, iar de două ori pe săptămînă își va umi profesorul la violină cu talentul său. Va cînta neapărat în orchestra școlii. Într-un tîrziu va face și o oră de muzică de cameră pe săptămînă.

Ca să poată face față tuturor exigențelor pro-

gramei analitice, se va scula la 6 dimineața și se va culca la 12 noaptea.

La vârsta de 18 ani va trece, dintr-un foc, două hopuri: examenul de bacalaureat la ieșirea din liceu și examenul de admitere la intrarea în conservator.

Aci, Enescu II prezumtiv va afla că violina învățată la etajul inferior al pedagogiei nu plătește la mezanin 2 krețari și va fi reconsiderat pe patru coarde și șapte pozitii.

La 23 de ani, după cele aproximativ o sută de colocvii și examene, trecute în răstimpul a 5 ani de studii, va primi o elegantă diplomă, care îi va da dreptul să fie „incadrat” în învățămînt sau într-o orchestra.

Și pe urmă? veți întreba.

Asta-i tot! O să vă răspundem.

Enescu II prezumtiv, după 17 ani de studii, ca bursier, a devenit funcționar, încadrat bugetar pe schema unei instituții oarecare.

Dar mi se va obiecta, și reproșa chiar, viziunea pesimistă, tendențioasă a lucrurilor. Mi se va spune că talentul îi se oferă atîtea ocazii de valorificare: concursuri naționale, concursuri internaționale, audii, programări în concert etc., etc.

La aceasta voi răspunde că învățămîntul nostru muzical este impropriu valorificării talentului, din pricina supraîncărcării și rigidității programelor.

Educația muzicală instrumentală are un anotimp optim al vârstei cînd trebuie efectuată. Etapele dezvoltării sînt: 6-16 ani pentru rezolvarea proble-

melor tehnice. Cine nu poate asimila în cei zece ani ai copilăriei elementele de bază ale tehnicii instrumentale nu este apt pentru virtuozitate.

Între 16 și 30 de ani se dă marea bătălie a reper-toriului, care era simplu pe vremea lui Viotti, sau chiar al lui Joachim. Dar astăzi este atît de complex! Iar după 30 de ani se săvîrșește maturizarea stilului.

Studentii noștri încep să atace în Conservator probleme tehnice la vîrsta la care în străinătate tinerii termină de mult Conservatorul.

Deci, recapitulînd: studii tardive, lipsa de su-praincercări și lipsa de diferențiere între regimul de studii necesar cadrelor medii, talentului sau chiar geniului, duc la uniformizare.

De aceea, consider necesară în primul rînd așezarea pe alte criterii a învățămîntului muzical pentru virtuozitate. Se pot forma clase specializate, selecționate prin recrutarea talentelor din întreaga țară, așa cum la unele licee de cultură generală se fac cursuri de specializare superioară pentru cei avansați la materiile importante ca fizica, matematica... Invățății de profesori teoreticieni, simțim nevoia profesorilor concertisti, dorind forma-rea lor. În același timp se impune o mai mare obiectivitate în fața alegerii talentelor: audierea în concursuri să se facă după cîntină, ca să se poată exclude influențele; de asemenea exigența și severitatea nu trebuie să lipsească la examenele de intrare în conservatoare.

Optăm pentru un învățămînt calitativ și nu cantitativ!

Nu o dată am constatat necesitatea trimiterii pentru studii a tinerilor muzicieni, la vîrsta în care posibilitățile lor de asimilare sînt maxime, în țările cu tradiție muzicală. Lipsa de contact cu pulsația vieții muzicale internaționale ar mărgini viziunea artistică într-un orizont limitat la modelele posibilității și marile veleități locale.

Să ne pătrundem de ideea că Enescu, Lipăti, Perlea, Celibidac și alții au putut să se dezvolte și să se desăvîrșească numai venind în contact cu marea tradiție a muzicii, care s-a constituit în veacuri de evoluție, prin contribuția și schimbul de experiențe ale tuturor popoarelor lumii.

În memoria lui Titu Maiorescu

Împlinirea unei jumătăți de veac de la moartea lui Titu Maiorescu a fost comemorată luni după-amiază în cadrul unei manifestări organizate în sala Dalles de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Uniunea Scriitorilor și Comisia națională română pentru UNESCO.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. univ. dr. docent Alexandru Balaci, vicepreședinte al C.S.C.A., secretar general al Comisiei naționale române pentru UNESCO. În continuare prof. univ. dr. docenii Alexandru Dima și Dumitru Macrea, membri corespondenți ai Academiei, criticii literari Matei Călinescu și Ion Dodu Bălan au vorbit despre viața și activitatea marelui critic, despre contribuția lui la stimularea creației literare, la difuzarea și cunoașterea valorilor culturale ale poporului român.

A urmat o retrospectivă literară intitulată „O seară la Junimea”, la care și-au dat concursul actori de la teatrele bucureștene.

(Agerpres)

Premiera filmului românesc „Maiorul și moartea”

Luni seara, la cinematograful „Republica” din Capitală, a fost prezentată o nouă producție a studioului cinematografic București, filmul de aventuri „Maiorul și moartea”. Scenariul este semnat de Ion Băieșu și Alexandru Botangiu, acesta din urmă, cunoscut regizor de filme documentare, fiind la prima sa producție artistică.

Din distribuție fac parte, printre alții, actorii Ștefan Mihailescu-Brăila, Gheorghe Dinică, Ion Stănescu, Vasilica Tastaman, Mircea Crișan, Florin Scărlătescu, Constantin Raufchi.

(Agerpres)

Exigență în arta monumentală!

Anatol MĂNDRESCU

Am revăzut Coloana Infinitului. Se înalță drept, destrămînd, inflexibil aspirația la absolut. O rugă de Bach în spațiul nelimitat. Am pășit pe sub Poarta sărutului, am ajuns la Masa tăcerii. Aici, pe malul Jului, în vremea primului război mondial - în octombrie 1916 - locuitorii orașului au tînet pierzătorii, aprînd podul o zi întreagă pînă la sosirea unui regiment al armatei române, care a continuat lupta. Osmînd gestul eroic, Brăncuși a creat un poem al purității. De atunci au trecut 30 de ani.

Reflecțăm la îndatoririle noastre față de această operă capitală a artei moderne. Îmi spunem că ar trebui să fim mai exigenți în ceea ce privește păstrarea monumentului și crearea cadrului adecvat contemplării lui. Mai exigenți și mai eficienți. O soluție urbanistică ideală prezintă evident dificultăți destul de mari, dar nu insurmontabile. Să considerăm asadar cu toată seriozitatea ca o datorie de onoare elaborarea și punerea în aplicare a unui proiect menit să dea ansamblului monumental al Tirgu Jiu cadrul ce îi se cuvine. Este vorba de un monument național de valoare universală: înțelegînd monumentul al artei timpurii noi. Dar chiar în afara soluției ideale sau în așteptarea ei, s-ar putea găsi soluții parțiale mai ferice. Fiindcă unele din măsurile luate, de sigur cu cele mai bune intenții - în special felul neinspirat cum s-a amenajat platoul unde se află Coloana sau execuția alăturării - lasă de dorit. Aproximativ, întîmplător, gustul indolent n-au ce căuta aici. Perfecțiunea reclamă imperios perfecțiunea. În orice caz, mi se pare deosebit de necesar ca, dată fiind lipsa reversibilității a unei comisii naționale a monumentelor de

artă, răspunderea directă și efectivă în legătură cu îngrijirea ansamblului de la Tirgu Jiu și amenajările aferente să revină unui for central, eventual unei comisii speciale (nu am în vedere vreun comitet în care se discută).

Fată însă că pătrundem într-o sferă mai mare de probleme. Absența acelei comisii a monumentelor de artă se resimte, erodă, acut în viața artistică. Pentru că îmi reprezintă comisia la care mă refer am să veghez la păstrarea patrimoniului existent, ci și la îmbogățirea lui. Să veghez cu autoritate și competență, să se bazeze pe un program definit, pe o concepție clară despre plastică monumentală a epocii contemporane, pe criterii riguroase de valoare, pe un sistem de lucru ferm, bine stabilit. Pe lângă Consiliul artelor din C.S.C.A. ființează o comisie de artă monumentală. Este vorba totuși că ea nu și justifică existența, este în fond departe de a îndeplini un rol activ, departe de a avea un cuvînt hotărîtor în domeniul atît de însemnat al artei monumentale. Altfel nu se explică anumite fenomene ce stînesc, pe bună dreptate, nedumerirea opiniei publice.

A fost așezată în fața Casei Centrale a Armatei din Capitală o statuie colosală. Se speră că-l ar reprezenta pe Nicolae Bălcescu. Amplasarea sculpturii s-a efectuat cu titlu experimental, avînd însă la bază perspectiva definitivă. Ceea ce mă surprinde este faptul că s-a ajuns la

o asemenea încercare. În primul rînd pentru că în nici un fel statuia nu-l poate închipui pe Bălcescu, a-cel mare bărbat al revoluției de la 1848, geniul ei. Este exterioră, convențională, nu trăiește în ea, în materia ei, spiritul revoluției pașoptiste. Este numai dezvoltarea gratuită și meșteșug după o formă desuetă. Așezarea unei statui cu titlu experimental mi se pare îndrăznică atînci cînd există o lucrare valoroasă, care, datorită unor împrejurări, nu și-a găsit locul sau trebuie să i se schimbe amplasarea. Este cazul statuii părintelui Luceacu, de Cornel Medrea. Acest Bălcescu este însă lipsit de calitățile care să fi justificat o atare încercare. În al doilea rînd, surprinzător faptul că s-a preconizat așezarea lucrării într-un cadru neadecvat. Nu e nevoie de prea multă perspicacitate pentru ca să-ți dai seama de acest lucru - fără nici o experimentare. După o mare speculație, îndeobște monumentele nu se fac la întîmplare, ci cu o destinație determinată. O anumită statuie trăiește într-un anumit cadru arhitectonic sau natural, trăiește într-un anumit spațiu moral. Or, în cazul examinat, totul mi se pare nepotrivit. Dimensiunea statuii e prea mare, factura ei agitată contrastează nefecic cu arhitectura. Și, în fine, tocmai într-o zonă comercială ne-am gândit să ridicăm o statuie a lui Bălcescu? În esență, afirm, așa cum am arătat și alți colegi, că amintita sculptură nu este un monument reprezentativ și că nu aici este locul ei. Ar fi nimerit să se studieze amplasarea lucrării undeva într-un mediu natural, într-un parc, dintr-o localitate legată de viața și activitatea marelui patriot și revoluționar.

Am insistat asupra unui exemplu concludent. Sînt însă și alte momente importante, de o valoare artistică discutabilă, ce se află în curs de execuție. S-ar cădea să mai chibzuim în privința ridicării lor.

Carețele manifestate în creația de artă monumentală, domeniu în care - mai mult decît în toate celelalte - gîndirea plastică trebuie să se concretizeze în opere semnificative pentru epoca noastră, impun un program de artă monumentală - sculptură statuaria și plastică murală - corelat cu programul de arhitectură și urbanism, să supravegheze cu autoritate realizarea lui. Subliniez ideea de program. Fără un program, ceea ce presupune nu cercări proiecte, ci o concepție directorială, planuri limpezi, o activitate organizatorică intensă și, de asemenea, o mișcare de idei și o muncă de echilibru, nu se poate vorbi de înfăptuiri durabile.

Avem forțe artistice, avem mijloacele necesare. Avem datoria să continuăm opera lui Paclura, a lui Brăncuși, a lui Angel, opera marelui de odinioară care, în fresca de arbore și Voronutului, au dat spiritualității românești o cunună de frumuseți încredibile. Avem datoria să transmitem generațiilor viitoare gîndul înalt al vremii noastre.

teatre

- Teatrul de Operă și Balet: FAUST - 19.30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): REGINA DE NAVARA - 20.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): HORIA ȘI RADU ÎSI ASUMĂ RIS-CUL - 19.30, (sala Palatului): VARIETĂȚI - 19.30.

concert

La concertul de luni seara al orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat din Oradea, prezentat sub bagheta dirijorului Ervin Acel, și-a dat concursul violonista sovietică Roza Fain. Artistă a interpretat Concertul pentru vioară și orchestră în mi minor de Mendelssohn Bartholdy. Programul a mai cuprins: Concerto grosso în re minor op. 3 nr. 2 de Vivaldi și Simfonia a 6-a de Beethoven. (Agerpres)

cinema

- SPARTACUS - film pentru ecran panoramic: PATRIA - 9; 12,45; 16,30; 20,15.
- MAIORUL ȘI MOARTEA: REPUBLICA (completare Juecării) - 9,15; 11,30; 14; 17; 19,15; 21,30.
- VIATA LA CASTEL: VICTORIA (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Ploiești) - 9; 12; 15; 18; 20,45; TOMIS (completare Trezirea) - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina - 20,30.
- PENTRU UN PUNN DE DOLARI - cinemascop: LUCEAFĂRUL - 9,45; 12; 15; 17,30; 20; FEROVIA - 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15 (la ambele completarea Aluminii), BUCUREȘTI (completare Unelele gîndiri) - 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, GLORIA - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, MODERN - 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15 (la ultimele două completarea Dacă treci riul Selenei).
- MOARTEA VINE PE PLOAIE: CAPITOL - 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45; la grădina - 20,15, EXCELSIOR (completare Aluminii) - 9,30; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21.
- PRINTRE VULTURI - cinemascop: FESTIVAL (completare O uzină de lapte) - 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina - 20,15, MELODIA (completare Juecării) - 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21, FLAMURA (completare Unelele gîndiri) - 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15, STADIONUL DINAMO - 20,15, ARENELE LIBERTĂȚII - 20,15.
- BANDA DE LAȘI: LUMINA (completare Juecării) - 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,45.
- CĂSĂTORIE ÎN STIL ITALIAN: UNION - 15,30; 18; 20,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA - 9; 10.
- UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE: DOINA (completare Șopria) - 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21.
- PARISUL VESEL - MAI SUS, MAI REPEDE, MAI TARE - AL DOILEA EU: TIMPURI NOI - 9-21 în continuare.
- DENUNȚĂTORUL: GULEȘTI - 15,30; 18; 20,30, AURORA - 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 21,15; la grădina - 20,30, LIRA - 15,15; 17,30; 19,45; la grădina - 20,30.
- PROCESUL DE LA NURNBERG: CENTRAL - 10; 15; 19,30.
- COCOSATUL DE LA NOTRE DAME: CINE-MATECA - 10; 12; 14; 17,15; 19,15; 21,15.
- SERBĂRILE GALANTE: INFĂRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completare Fabrica de împachetat fum) - 15,45; 18; 20,15.
- MONDO CANE - ambele serii: DACIA - 7,45-20,30 în continuare.
- ROBII: BUZEȘTI (completare Gimnastul) - 14,45; 17; 19,15.
- LENIN ÎN POLONIA - cinemascop: CRINGĂȘI (completare Oaspeții de iarnă) - 15,30; 18; 20,30.
- DOCTOR PRĂTORIUS - cinemascop: GRIVITA (completare Juecării) - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, ARTA (completare Șopria) - 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45; la grădina - 20,15.
- FRENCH-CANCAN: BUCEGI (completare O uzină de lapte) - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina - 20,30, FLOREASCA - 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- LUMEA MINUNATĂ A FRAȚILOR GRIMM - cinemascop: UNIREA - 15,30; 18.
- ANGELICA ȘI REGELE - cinemascop: FLACĂRA (completare O uzină de lapte) - 14; 16,15; 18,30; 20,45, COTROCENI - 15; 17,30.
- ZORBA GRECUL: VITAN - 15,15; 18.
- MONTPARNASSE, 19: MIORITA - 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- WINNETOU - cinemascop (ambele serii): MUNCA - 14; 17,15; 20,30.
- OMUL FĂRĂ PAȘAPORT - cinemascop: COPULAR (completare Cristale fără taine) - 15,30; 18; 20,30.
- JANDARMUL LA NEW YORK - cinemascop: MOSILOR (completare Istoria unui manuscris) - 15,15; 17,45; 20; la grădina - 20,30, VOLGA (completare O uzină de lapte) - 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- LOCOTENENT CRISTINA: COSMOS (completare De ziua mamei) - 15,30; 18; 20,30.
- OLD SHATTERHAND - cinemascop: VIITORUL - 15,30; 18; 20,30.
- APE LIMPEZI - cinemascop: COLENTINA (completare Atențiune, atențiune, se apropie!) - 15; 17,30.
- LEAC CONTRA DRAGOSTEI: RAHOVA (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Ploiești) - 15,15; 18; la grădina - 20,30.
- OMUL CARE L-A UOIN PE LIBERTY VALANCER: GRĂDINA DOINA - 20,30.
- PRIMUL AN DE CASNICIE: PROGRESUL (completare Chemarea vulcanilor) - 15,30; 18; 20,15.
- ESCROCHI LA MÎNĂȘTIRE - cinemascop: DRUMUL SĂRII (completare Șopria) - 15; 17,30; 20.
- BĂTĂLIE PENTRU SANHAI: FERENTARI - 15,30; 18; 20,30.
- SUCCES, CHARLIE! - cinemascop: PACEA (completare Șopria) - 15,30; 18; 20,30.
- A DISPĂRUT UN FRAGONARD: GRĂDINA UNIREA (completare Gimnastul) - 20,15.
- SECHESTRATUL DIN ALTONA: GRĂDINA EXPOZITIA - 20,30.
- CEI ȘAPTE DIN TEBĂ - cinemascop: GRĂDINA VITAN - 20,15.
- MOARA CU NOROC: GRĂDINA BUZEȘTI (completare Gimnastul) - 21.
- ÎNAINTE DE RĂZBOI: GRĂDINA COLENTINA (completare Atențiune, atențiune, se apropie!) - 20,15.
- VIATA ÎNCEPE LA ORA 8 SEARA: GRĂDINA PROGRESUL-PARC - 20,30.

(Urmare din pag. 1)

Situația nu este prea strălucită nici în ce privește unele unități mai vechi ale Academiei. Subintimarizarea acestor sectoare se reflectă în faptul că unitățile academice de științe tehnice le revine, pentru primii ani ai ciclului, o creștere de ordinul a doi sau trei cercetători pe an și mai puțin de 10 la sută din fondurile de investiții ale Academiei. Ni se par, totuși, nefirești asemenea proporții, mai ales azi, în condițiile unui puternic progres tehnico-științific. Decamdat, penuria de cercetători, care se constată, prezintă un serios obstacol mai ales în dezvoltarea noilor unități.

Pentru o înțelegere majoră a problemei trebuie să reamintim că cercetătorii nu se numesc printre ho-tărîre, ci se formează treptat, în cursul unui proces îndelungat de chinuțoare frământări și căutări, decorez munca de cercetare, de creație științifică, ca și metodele acestora își au legile lor, unei orei poate puțin cunoscut. Ca atare, profesunea de cercetător nu este în prezent scolarizabilă în termene precise, desi problema ar merita să fie studiată. Există un mare grad de incertitudine în reușita transformării unui specialist în cercetător, oricît de bine pregătît ar fi.

necesar, dacă nu se iau măsuri concrete, care să faciliteze și să accelereze ritmul pregătirii cadrelor existente. Un remediu există desigur și acesta ar fi o echitabilă redistribuire a forțelor de cercetare existente, în funcție de eficiența economică a activității lor. Sînt institute care pot renunța, de pildă, la un număr de specialiști, ce ar putea fi transferați al-

tor unități în suferință, acolo unde nu există încă un real nucleu de cercetare. Problema cadrelor în cercetare comportă însă o serie de aspecte particulare care nu pot fi neglijate, mai ales acum, cînd prezenta acestora în construcția de mașini este un imperativ vital. Aceste aspecte privesc în ordinea urgenței recrutarea, formarea ei și specializarea cercetătorilor, etape firești în evoluția unui absolvent universitar chemat să desfășoare o activitate științifică.

ductivă. Este o clauză care împiedică mult asupra procesului de atragere a cadrelor tinere în munca de cercetare. Pentru a asigura canalizarea celor mai talentați absolvenți ai institutelor de învățămînt tehnic spre cercetare, ar fi util, după părerea mea, ca absolvenții institutelor de învățămînt superior să fie repartizați direct în cercetare (în prezent, repartizarea lor se face prin inter-

medul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, cei mai mulți îndreptându-se spre sectoarele productive) în serie de aspecte particulare care nu pot fi neglijate, mai ales acum, cînd prezenta acestora în construcția de mașini este un imperativ vital. Aceste aspecte privesc în ordinea urgenței recrutarea, formarea ei și specializarea cercetătorilor, etape firești în evoluția unui absolvent universitar chemat să desfășoare o activitate științifică.

tru munca de cercetare, creîndu-se și locul său în schemă. Experiența unor institute arată că angajarea în cercetare, pe baza unei planificări rigide a locurilor în schemă, constituie un serios impediment birocratic. Pentru a se evita asemenea situații, ar trebui ca schemele institutelor de cercetări să fie mai mobile, astfel încît cele mai bune elemente să poată fi angajate de îndată ce sînt detectate,

iar cercetătorii să poată fi avansați pe măsură ce evoluția lor indică o astfel de necesitate. Pe de altă parte, mi se pare normal și întotdeauna conform cu cerințele vieții ca acei specialiști care se dovedesc a nu avea aptitudinile necesare muncii de cercetare, să poată fi cedat institutelor de profesorii sau uzinelor unde vor aduce un randament sporit. O deosebită importanță va trebui acordată și esalonării planului de cadre pentru cercetare, în sensul angajării majorității cercetătorilor încă în primii ani ai ciclului și cu precădere a inginerilor al căror aport în cercetările aplicative este esențial.

Formarea și pregătirea cercetătorilor tineri este o altă fată a problemei. Asigurarea desfășurării în bune condiții a acestui complex proces al formării științifice și unui cercetător pe linia studiilor legitilor și metodei activității de cercetare, a informaticii, documentării este o etapă de care trebuie să se țină seama. În prezent, această operație se face numai în cadrul seminarilor teoretice ale Academiei. Scolarizarea, măcar parțială, a cer-

cetătorilor nou angajați în probleme de metodologie generală a cercetării s-ar dovedi de bun augur. Reușita unei asemenea acțiuni, chiar în limite moderate, ar avea ca efect reducerea perioadelor de formare și ar micșora substanțial numărul „rebuturilor” în asigurarea cercetării tehnice cu noi cadre.

Se știe că ultima etapă în pregătirea multilaterală a unui cercetător științific este etapa specializării sale. Cursurile post-universitare în domeniul construcțiilor de mașini s-au dovedit unilaterale: ele s-au adresat cu precădere formării cadrelor de conducere din industrie, cercetătorii fiind cu totul neglijati. Avînd în vedere cerințele actuale, pregătirea post-universitară ar putea fi realizată

prin organizarea unor cursuri de 2 ani, destinate celor mai talentate cadre. Admiterea acestora ar putea avea loc în urma reușitei la un examen de înscriere liberă (nu pe baza recomandării și trimiterii de către unitățile productive, care fără îndoială nu ar fi dispuse să renunțe la cele mai bune elemente sau ar comite acte subiective).

Pe de altă parte specializarea în tară ca formă de perfecționare a cadrelor de cercetare nu a fost pînă în prezent judicioasă folosită, desi institutele Academiei și unele catedre universitare au avut condiții favorabile pentru a organiza seminarii, colocvii, cursuri de vară în domeniul organelor de mașini, al înscărilor și rezistenței presiunilor, forțelor și vibrațiilor, în ramura electrofizicii, a mecanicii mediilor deformabile (elasticitate, plasticitate) etc. O practică periodică, cu o durată de un an, în institutele academice sau volit tehnice ar pune la curent pe cercetătorii cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane.

Specializările în străinătate ar trebui de asemenea, reconsiderate: ar fi de dorit ca în locul unor „plimbări gratuite” numite uneori „călătorii de documentare” să fie trimise numai elemente verificate prin lucrări personale în tară. Specializările de această natură ar trebui să fie acordate sub formă de burse sau alte forme echivalente cadrelor care au epuizat, în general, toate formele de specializare din tară, pentru ca acțiunea să aibă o eficiență maximă. Doctorantura, ca urmare a ultimelor decizii, ni se pare o formă optimă, de necesară activitate.

Deschiderea lucrărilor constatării naționale de limnologie

În aula Academiei au început luni dimineața lucrările primei constatării naționale de limnologie. În cuvântul de deschidere, acad. Ștefan Milcu, vicepreședintele Academiei, a subliniat printr-o altă contribuție a limnologiei la valorificarea economică a apelor și importanța păstrării purității acestora. Participanții — reprezentanți ai Consiliului Național al Cercetării Științifice, academicieni, cercetători ai Institutului de biologie „Traian Săvulescu”, cadre didactice din învățământul superior de specialitate, reprezentanți ai Comitetului de Stat al Apelor, ai Consiliului Superior al Agriculturii și ai unor ministere — au audiat apoi primul raport din cadrul constatării cu tema: „Cercetările limnologice în Republica Socialistă România și perspectivele lor pe plan național și internațional”, prezentat de dr. L. Rudescu, membru corespondent al Academiei.

În cele două zile ale lucrărilor, vor fi susținute aproape 60 de comunicări și referate științifice cu privire la modificarea regimului hidrologic al Dunării, ca urmare a lucrărilor de construcții hidro-technice, limnologia lacurilor de baraj de pe Bistrița, transportul de apă în unitatea stufoasă-piscicolă Rusca din Delta Dunării, chimismul și planctonul râului Moldova, cercetarea hidrochimică și biologică a Mureșului superior în raport cu impurificările și folosințele de apă, cercetări algologice în lacul Sinoe, reproducerea și creșterea diferitelor specii de pești comestibili și altele.

În încheiere, participanții la prima constatare națională de limnologie vor face o excursie documentară în Lunca Dunării, bazinul Siretului, lacul de acumulare de la Biceaz și la stațiunea de epurare a apelor industriale de la Fingăraș, unde vor efectua studii aplicative.

La 22 iunie — la București

EXPOZIȚIA „ITALIA PRODUCE”

Numeroase afișe anunță, pentru 22 iunie, deschiderea în Pavilionul central al Complexului de expoziții din Capitală a expoziției „Italia produce”. Sinteza în măsură să dăm cititorilor, încă de astăzi, câteva detalii asupra acestei manifestări.

Un număr de 300 de firme italiene vor expune 12.000 de produse. Aproape 95 la sută sunt produse ale industriei constructoare de mașini: 2.000 de mașini și utilaje — de prelucrare și așchiere a diferitelor metale, pentru industria lemnelor sau prelucrare materialelor plastice, o gamă variată de mașini textile și de industrie alimentară, chimică și farmaceutică, utilaje și mașini agricole și altele. Nu vor lipsi din expoziție mijloacele moderne de transport industrial, automobile și automobile, aparate de radio și televiziune, aparate electronice de măsură și control, articole electrice de uz casnic. În standuri anexe vor fi expuse bunuri de consum — produse alimentare cu specific italian, îmbrăcăminte pentru femei și bărbați, încălțăminte, țesături, sticlărie, articole de artizanat și altele.

Este cea mai mare manifestare

de acest gen pe care Italia a organizat-o în cei 50 de ani de când prezintă expoziții peste hotare — a declarat dr. Franco Tardioli, directorul expoziției, redactorul agenției „Agerpres”, T. Nițescu și S. Lucian. Conținutul ei — a adăugat oaspetele — a fost determinat de studii și consultări cu partea română, spre a răspunde interesului firesc al României și a informa pe partenerii români asupra posibilităților actuale de export ale Italiei.

Schimburile de mărfuri dintre Italia și România au marcat în ultimii ani o evoluție pozitivă. Produsele românești găsesc în prezent un bun plasament în Italia, iar economia italiană are în România o piață favorabilă de desfacere a mărfurilor. Sperăm că prezentarea acestei expoziții își va dovedi cu prisosință utilitatea.

Alături de eficiența ei economică pe care o așteptăm și o dorim — a conchis oaspetele — ne exprimăm convingerea că ea va facilita o mai bună cunoaștere și o mai mare apropiere între Italia și România, țări care promovează în relațiile lor sentimente de prietenie seculară.

Cronica zilei

Tovarășul Petre Lupu, președintele Comitetului de Stat pentru problemele organizării muncii și producției și ale salarizării, s-a însoțit luni după-amiază în Capitală, venind de la Geneva, unde a participat, în calitate de conducător al delegației Republicii Socialiste România, la lucrările celei de-a 51-a sesiuni a Conferinței Internaționale a Muncii.

Luni s-a însoțit în Capitală guvernatorul Băncii Naționale, Vasile

Malinschi, care a participat la lucrările adunării generale ordinare a Băncii Reglementelor Internaționale (B.R.I.), ținută la Basel, Elveția.

Luni seara a plecat la Roma poetul Danie Novăceanu. În timpul vizitei în Italia, scriitorul român va face expuneri privind literatura română contemporană și va prezenta antologia „Poezii române de după război”, recent apărută la editura Guanda.

EXPOZIȚIE DE CARTE DIN R. D. GERMANĂ

În cadrul convenției de colaborare dintre Editura Academiei noastre și Editura Academiei germane de științe — Akademie-Verlag, Berlin — s-a deschis luni o expoziție de carte la librăria „Mihail Eminescu” din București. Cu prilejul vernisajului, acad. Alexandru Graur, directorul Editurii Academiei, și dr. Werner Mussler, directorul Akademie-Verlag, și-au exprimat convingerea că expoziția va contribui la intensificarea schimbului de informații dintre oamenii de știință români și cei din R. D. Germană. Asistența a vizitat apoi expoziția, care cuprinde 150 de lucrări din domeniul matematicii, ciberneticii, fizicii, chimiei, biologiei, medicinei, lingvisticii, filozofiei, istoriei, artei și literaturii.

În aceste zile pe litoral

În stațiunile de pe litoral a sosit la odihnă a doua serie de oameni ai muncii din țară. În prezent aici sînt găzduți aproape 30.000 de oaspeți, dintre care jumătate turiști străini din aproape 20 de țări de pe glob.

La Mamaia, Eforie-sud și Costinești se execută ultimele lucrări la o serie de noi capacități — hoteluri, campinguri, căsuțe din prefabricate — care vor da posibilitate stațiunilor de pe litoral să poată găzdui în perioada următoare un număr sporit de oaspeți din țară și de peste hotare.

(Agerpres)

(Agerpres)

vremea

Ieri în țară: vremea a fost ușor instabilă, cu cerul temporar noros. Au căzut averse locale de ploaie. Insoțite de descărcări electrice în Oltenia, Banat, Transilvania. În celelalte regiuni, aversele au fost izolate. Vântul a suflat slab pînă la pozitiv. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 15 grade la Borsec și 25 de grade la Căldărușeni, Urziceni și Medgidia. În București: vremea a fost instabilă, cu cerul temporar noros. Au căzut averse de ploaie. Vântul a suflat slab pînă la pozitiv.

Temperatura maximă a fost de 25 de grade. **Timput probabil pentru zilele de 21, 22 și 23 iunie.** În țară: vreme ușor instabilă, cu cerul temporar noros. Vor cădea averse locale de ploaie. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, iar maximele între 18 și 28 de grade. În București: vreme ușor instabilă, cu cer temporar noros. Vor cădea ploți de scurtă durată. Vînt potrivit. Temperatura în creștere.

viața internațională

AL XV-lea CONGRES NAȚIONAL AL P. C. DIN MEXIC

CIUDAD DE MEXICO 19 (Agerpres). — În capitala Mexicului au început lucrările celui de-al XV-lea Congres național al Partidului Comunist din Mexic. Congresul va analiza perspectivele imediate și problemele Mișcării populare mexicane pentru desăvîrșirea revoluției democrat-populare și rolul partidului comunist și va alege organele de conducere ale partidului.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de unul din cei mai vechi membri ai partidului, cunoscutul pictor David Alfaro Siqueiros. Primul secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Arnaldo Martinez Verdugo a prezentat raportul de activitate al partidului pentru perioada care a trecut de la cel de-al XIV-lea congres.

Sărbătoarea ziarului „Drapeau Rouge”

BRUXELLES 19 (Agerpres). — Duminică a avut loc în capitala Belgiei sărbătoarea tradițională a ziarului „Drapeau Rouge”, organ al C.C. al Partidului Comunist din Belgia. Cu acest prilej, intr-unul din pavilionarele fostei expoziții internaționale, a avut loc o adunare. Au fost organizate, de asemenea, expoziții privind realizările oamenilor muncii din țările socialiste, activitatea organelor de presă ale partidelor comuniste, standuri de literatură marxistă. Ziarul „Scintila” a participat cu un stand de obiecte de artă românească, fotografii, albume de artă.

În aceeași zi a avut loc la Bruxelles o demonstrație împotriva impunerii condițiilor speciale cerute de guvern, pentru pace și ieșirea Belgiei din NATO. Demonstrații au desfășurat pe străzile principale ale orașului. În fruntea lor se aflau conducători ai partidului comunist, activiști sindicali, reprezentanți ai tineretului.

Plenara C. C. al Partidului Muncii din Albania

HIRANA 19 (Agerpres). — La Tirana s-au desfășurat lucrările plenarei C.C. al Partidului Muncii din Albania, prezidate de Enver Hodia, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, a prezentat raportul „Despre intensificarea continuă a luptei pentru emanciparea completă a femeii și creșterea rolului ei în societatea socialistă”, iar Piro Dodbiba, membru al C.C. al Partidului Muncii din Albania, ministrul agriculturii, a prezentat un raport „Cu privire la rezultatele obținute și măsurile luate în vederea răspîndirii experienței înaintate și cuceririlor științifice în agricultură”.

Conferința partidelor comuniste din America centrală

SAN JOSE 19 (Agerpres). — După cum relatează ziarul costarican „La Libertad”, recent, în această țară, au avut loc lucrările celei de-a 5-a conferințe a partidelor comuniste din țările Americii Centrale, Mexic și Panama, care a chemat clasa muncitoare și masele populare din aceste țări la lupta împotriva imperialismului și reacțiunilor interne, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață, pentru democrație.

Conferința a adresat un apel la întărirea solidarității cu lupta eroică a poporului vietnamez, care este victima agresiunii imperialiste americane.

Țiței la poalele Stara Planinei

(Urmare din pag. 1)

vorbim de circuitele integrate foarte mici, sint piese deosebit de complexe și se pot executa numai la microscop de muncitori cu experiență și multă îndemnare.

În secțiile de producție a televizoarelor în culori și alb-negru, care au împreună cu aparatele de radio și magnetofonele ponderea cea mai mare în industria electronică japoneză, tabloul este aproape identic. Muncitorul și-a însușit și aici ritmul intens impus de bandă. Așa se explică, în mare parte, de ce industria electronică are o productivitate foarte ridicată și ocupă un loc de frunte în economia japoneză. Mai mult, se recunoaște că ea a avut „cea mai mare influență asupra progresului tehnologic și modernizării multor domenii legate nemijlocit de viața de toate zilele a oame-nilor”. Dar progresul electronic în Japonia nu s-a încheiat. Însă dezvoltarea viitoare a industriei japoneze, spun specialiștii, va depinde în bună măsură „de felul în care Japonia va reuși să facă cu succes noi investigații tehnice în industria electronică”.

Într-o altă zi am pătruns în imperiul său „National”. La Ibaraki, un oraș situat la circa 20 de kilometri de Osaka, am vizitat una din cele mai mari fabrici care produc zilnic aproape 4.000 de televizoare, circa un televizor pe minut. Prețul de cost al televizoarelor este aici cu 5 la sută mai scăzut decît la alte companii. Aceasta asigură firmei „Matsushita”, îmi spune directorul general, Seitaro Shima, o poziție mai favorabilă în lupta de concurență.

În universul electronicii

„Matsushita” ca și „Toshiba”, „Hitachi Limited” și alte mari firme își orientează producția fiind conștiente de tendința recentă de înlocuire a emisiunilor în alb-negru cu emisiuni color. Numai anul trecut în toată Japonia s-au produs patru cincimi din totalul televizoarelor în culori fabricate începînd din 1960, iar anul acesta se va produce un număr din nou de aparate. Producția anuală de televizoare în culori, împreună cu cea de 5,5 milioane de aparate pentru recepția în alb-negru, face din Japonia a doua mare producătoare și exportatoare de „micri ecrane” din lume. Cu toate acestea, opinia publică japoneză a fost sesizată de „preparata” între prețurile televizoarelor în culori vîndute pe piața internă cumpărătorilor japonezi și prețurile de export de trei ori mai mici („Mainichi Daily News”). Și aceasta pentru că produsele electrice japoneze își fac loc pe piețele lumii prin prețurile de dumping la care se exportă. Sub presiunea opoziției, problema a fost adusă în dezbaterile parlamentului, care a determinat pe ministrul industriei și comerțului exterior să ceară companiilor recalculezarea prețurilor.

Producătorii japonezi, care și-au câștigat faimă cu tranzistoarele fabricate la un preț de cost scăzut, se orientează acum, în afară de televizoarele în culori, și spre mașinile electronice de calcul. Producția lor este în creștere. Firma „Hitachi Limited” este obligată, ca și celelalte firme japoneze, să facă intense cercetări științifice pentru a realiza produse la un nivel tehnic superior concurenților. Ea dispune de cel mai mare institut de cercetări în domeniul electronic din Japonia, care prețuiește în strict secret lucrările din laboratoarele uitate cu aparate moderne. Aceasta este una din principalele arme cu care se dă lupta și care în ultimă instanță hotărăște soarta firmelor japoneze.

„Cîndva, în Bulgaria meseria de sondor era atribuită aproape în exclusivitate aceluia care, cu mijloace mai mult sau mai puțin rudimentare, săpau finții pentru a scoate apă potabilă. Spre adevîncuri, la sute sau mii de metri, însă nu se încumetau și acest univers subteran al comorilor rămînea neexplorat. Chiar însemnări relativ recente, mai exact dinainte de instaurarea puterii populare — consemnată că în țară erau numai 17 ingineri geologi.

Însuși cuvîntul „țitei” avea pe meșteșugurile bulgare o semnificație cvasievocativă. Au fost unii „visători” care susțineau că undeva, în adîncuri, ar fi posibil să se găsească șuvoaie de aur negru. Și tocmai părerea acestora a s-a adevărat, în zorii vîștii noi a Bulgariei socialiste.

Primele emoții și bucurii

În plină vară 1951, cînd pe valea Kazanlicului se culegeau trandafirii, iar livezile cu cireși erau în plină, din două părți ale țării se anunțau fapte deosebite: în cîmpia Traciei, geologii stabileau existența unor însemnate rezerve de cărbune, iar la Tîulenovo, o localitate de pe malul mării, dintr-o sondă țineau primul țitei bulgăresc. Ce a urmat? În cîmpia Traciei, pe baza cărbunilor, s-a ridicat cel mai mare complex energetic al țării, aflîndu-se în construcție și în prezent noi centrale, iar la Tîulenovo, care s-a dovedit a fi o regiune bogată în țitei, au fost plantate numeroase sonde.

Dar adevărată istorie a țiteiului bulgăresc începe în împrejurimile Plevnei. Pe aceste meleaguri, pline de monumente ale istoriei, forează acum zeci de sonde. Două localități — Dolni Dîbnik și Ciren, foste comune fără o importanță deosebită — sînt acum puncte vii pe harta geologică a țării: primul — centru al țiteiului, al doilea — centru al gazului metan. Cîteva cifre dau deplină justificare

strădanilor: în 1962, la Dolni Dîbnik s-au forat 27.000 metri, pentru anul în curs planul prevăzînd sarcini care să depășească de 5 ori această cifră, iar extracția de țitei să deosească 400.000 de tone.

O imagine de ansamblu am avut prilejul să capăt nu cu mult timp în urmă la Direcția generală de geologie și explorare a bogățiilor subterane. Aici, sub bagheta unui specialist, am urmărit liniile hașurate pe două țări: una înfățișă lucrările de prospecțiuni pentru identificarea prezentei țiteiului și gazelor naturale, iar cealaltă prospecțiuni pentru cărbuni, minereuri ferose și neferoase. Pe hărți se întretaiau linii serpuțoare de diferite culori, care indicau șanțiere deschise, unele în pregătire, altele în perspectivă.

Prospecțiunile continuă și se extind în nordul țării, de-a lungul Dunării, în regiunile Varna, la Preslav, Elenovo și în alte părți. În centrul petrolifer vizitate am întîlnit mult de foraj de tip 4-LD, 2-DH, altele pentru foraj structural — utilaje apreciate de specialiștii bulgari.

Anul acesta, producția de țitei a Bulgariei urmează să atingă la 500.000 tone, iar a gazelor naturale la 540 milioane metri-cubi, dezvoltându-se într-un ritm care să asigure dublarea acestor volume în ultimul an al actualului cincinal.

Printre noțiunile așteptate cu interes în acest an în Bulgaria se conturează începerea sondajelor pentru obținerea de țitei din Marea Neagră, precum și construirea, la Sofia, a unei stații pentru umplerea și distribuirea către populație a buteliilor de gaz lichidat. Conform graficelor, stația trebuie să intre în producție în ultimul trimestru, ea fiind prevăzută la o capacitate anuală de 1 milion buteli. Sondajele cele mai importante se vor face tot în zona petroliferă de la Tîulenovo, deoarece studiile efectuate au stabilit că o parte a zăcămintului de aici s-ar prelungea mult sub apă.

„Sondări” actuale și de perspectivă

„Primul foraj din acest an la Dolni Dîbnik, care a ajuns la zăcămintul de țitei, a fost efectuat la sonda E-61, sub conducerea lui P. Dobrev. Brigada lui a încheiat lucrările de săpare cu aproape patru luni mai devreme de termenul prevăzut și a predat sondele în exploatare întreprinderii „Țiței și gaze”. Astfel, lapidar, informa nu de mult despre acest succes un cotidian din Sofia.

Asemenea fapte din activitatea petroliferă se întîlnesc tot mai des în presa bulgară. Comunicatele statistice, cifrele și diagramele înfățișează creșterea sistematică a numărului de metri foraj, precum

CE-ȚI ESTE MAI DRAG...

(Urmare din pag. 1)

nîndu-l de pericolul unei incursiuni turcești; Corași lucrează la Brașov în atmosfera novatoare a Reformei, stimulată de activitatea marului umanist transilvănean Ioan Honterus, aurari ca Georg May sau Sebastian Hann împodobesc în metal scump cărțile de rugăciune și învîștură ale românilor de la Iași sau București, și țoți isoletă iau parte la marile lupte sociale împotriva cîmpărilor străine sau împotriva asupritorilor dinlăuntru.

Samnificația acestor legături istorice a fost relevată din nou prin grandioasa serbare de pe Cîmpia Libertății, unde s-au înfîlțit, ca și în vara revoluționară a anului 1848, soli din toată Transilvania. Cuvintele jurămîntului, rostite solemn, ca și atunci, în dangătul clopotelor Blajului și în buibuit de tunuri, au preamărit frăția, unirea sfîntă dintre țoți cei ce nuncesc, indiferent de naționalitate, dragostea înfrățită de patrie, credința în viitorul de aur al României socialiste. Hora care i-a înfrățit pe participanții la adunare cu conducătorii de partid și de stat a încununat acest moment de cronică. Mii și mii de oameni nu vor uita că vineri 16 iunie, pe Cîmpia Libertății, și-au strîns mina cu secretarul general al partidului, i-au măritșit direct, bătîndu-și palma cu el, gîndurile lor cele mai alese.

Nu vor uita mii și mii de oameni, care au adus, la aceste înfîlțiri cu conducătorii de partid și de stat, tot ceea ce aveau mai drag: copii ridicați în brațe ca să ofere o floare proaspătă, ștergarele, covorașe, lăvătoare muzeale care au transformat făclădele caselor în veritabile expoziții — darul direct și spontan, mișcător prin bucuria care îl însoțește. Dintre aceste numeroase și frumoase gesturi, cîteva ne-au reținut atenția prin sensul lor conținut: un steag de breaslă, oferit de meșterii sibieni, ca simbol al hîniciei tradiționale care a ridicat la înflorire aceste pămînturi, niște relicve dacoromane, prezentate ca mîndrie de un tânăr țărănă cooperator, arheolog amator, ca simbol al vechimii noastre, o rochie de mireasă, oferită de o sîntăncă bătrînă, simbol al familiei și al bucuriei urmașilor, o carte veche, dăruită de un intelectual, al cărui simbol este cuprins în titlu: „Istoria pentru începutul românilor în Decia”.

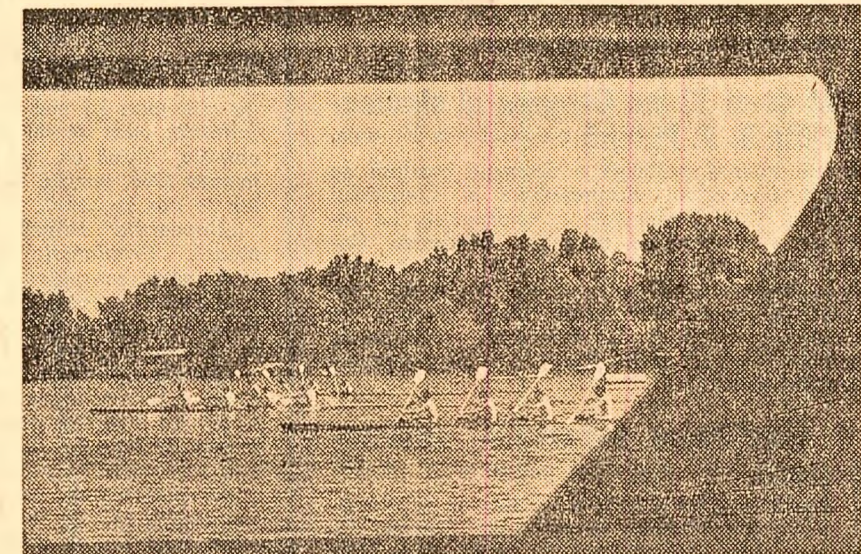
La această istorie străveche s-a mai adăugat, în zilele acestea, o filă... O filă care alină puternic unitatea tracică dintre partid și popor.

SPORT

Șapte victorii românești la „Regata Praga”

PRAGA 19 (Agerpres). — În cadrul întrecerilor concursului internațional de caiac-canoe „Regata Praga”, sportivii români s-au dovedit a fi cei mai buni, cucerind șapte victorii și primul loc în clasamentul pe echipe.

La startul probelor s-au aliniat sportivi din România, R.D. Germană, Polonia, Danemarca, Italia, Ungaria, Olanda, Franța și Cehoslovacia.

Pe lacul Herăstrău la un concurs al tinerilor caiaciști bucureșteni

Foto: S. Cristian

Elisabeta Polihroniade — cîștigătoarea turneului de șah din Polonia

VARSOVIA 19 (Agerpres). — Turneul internațional feminin de șah de la Piotrkow (Polonia) s-a încheiat cu un frumos succes al mamei noastre Elisabeta Polihroniade care a totalizat 6,5 puncte din 9 posibile, fără a pierde nici o partidă.

Iată clasamentul final: 1. Elisabeta Polihroniade (România) 6,5

puncte; 2—3. Rodica Reicher (România), Radzikowska (Polonia) 6 puncte; 4—5. Cecikowska (U.R.S.S.), Helwig (Polonia) 5 puncte; 6—8. Margareta Teodorosca (România), Timmer (Olanda), Litmanowicz (Polonia) 4 puncte; 9. Langos (Ungaria) 3 puncte; 10. Spakowska (Polonia) 1,5 puncte.

În citeva rînduri

● **SELECTIONATA SECUNDA** masculină de volei a României, aflată în turneu în U.R.S.S., a jucat la Belgorod cu echipa R.S.F.S. Ruse, pe care a învins-o cu scorul de 3-2 (7-15, 15-5, 9-15, 15-8, 16-14).

● **ÎN CURSUL MECIULUI** triunghiular de haltere: U.R.S.S.—Turcia—Bulgaria, care se desfășoară în prezent la Sofia, „cocoșul” A. Vahonin (U.R.S.S.) a stabilit un nou record

mondial la stilul aruncat cu o performanță de 144 kg (v.r. 143.500 kg).

● **PARTICIPIND LA MELUN** la un concurs de atletism, cunoscutul recordman australian Ron Clarke a fost învins în proba de 2 mile de campionul european, francezul Michel Jazy. Învingătorul a realizat timpul de 8'50". Australianul a fost cronometrat în 6'50"4/10.

viața internațională

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ

A ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

consacrată situației din Orientul Mijlociu

NEW YORK 19 (Agerpres). — Luni după-amiază, la ora 15,56 (ora Bucureștiului) au început dezbaterile sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., convocată pentru examinarea situației din Orientul Mijlociu.

Primul a luat cuvântul șeful delegației sovietice, Alexei Kofin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care a propus un proiect de rezoluție. Proiectul cere condamnarea acțiunilor agresive ale Israelului și a ocupării în continuare de către Israel a unei părți din teritoriul R.A.U., Siriei și Jordaniei, cere ca Israelul să-și retragă trupele imediat și fără nici un fel de condiții, de pe teritoriile statelor menționate, la linia de armistițiu și să respecte statutul zonei demilitarizate, după cum s-a convenit în acordurile comune de armistițiu, cheamă Consiliul de Securitate să ia măsuri active și imediate în vederea lichidării tuturor urmărilor agresiunii, săvârșită de Israel.

În continuare a luat cuvântul ministrul afacerilor externe al Israelului, Abba Eban, care a expus poziția țării sale; folosind dreptul de replică, au mai vorbit reprezentanții Arabiei Saudite, Statelor Unite și Marii Britanii.

Sedința Adunării Generale s-a încheiat, dezbaterile urmând să fie reînnoite marți, la ora 16,30 (ora Bucureștiului).

Acțiuni de ajutorare

● TRIPOLI. Consiliul de Miniștri al Libiei a hotărât să acorde R.A.U. un credit de 10 milioane lire sterline, Iordaniei — 6 milioane, Siriei — 4 milioane.

● BERNA. Consiliul Federal al Elveției a hotărât să aloce încă 750.000 franc elvețieni în vederea finanțării — prin intermediul Crucii Roșii Internaționale, F.A.O. și O.N.U. — pentru copii U.N.I.C.E.F. — a acțiunilor de ajutorare a victimelor războiului arabo-israelian.

FORMAREA NOULUI GUVERN AL R. A. U.

CAIRO 19 (Agerpres). — Luni după-amiază, agenția M.E.N. a anunțat noul guvern al R.A.U. Din guvern fac parte Gamal Abdel Nasser, președintele, Zakaria Mohieddin, Hussein El-Shafei, Ali Sabri, Sidki Soliman, vicepreședinți, Sharawy Gomaa, ministru de interne, Abdel Wahab El-Bishy, ministru de război, Mahmud Riad, ministru al afacerilor externe, Hassan Abbasak, ministrul economiei și comerțului exterior, Abdel Ahmed Komayouni, ministru al planificării, și alții. Membrii noului guvern vor depune jurământul marți, urmând să-și asume imediat responsabilitățile.

Comentând reorganizarea guvernului R.A.U., cu puțin timp înainte de a număra creșterea noului cabinet, ziarul „Al-Ahram” a putut prezenta Gamal Abdel Nasser formând un nou guvern sub propria conducere, potrivit unui plan menit să mobilizeze energiile țării pentru a se putea face față situației create în urma conflictului din Orientul Mijlociu. La rândul său, ziarul egiptean de seară „Messa” scrie că sarcina urgentă a noului cabinet va fi „să întărească edificarea internă a țării”. Citind același ziar, agenția

Măsuri economice în Iordania

AMMAN 19 (Agerpres). — Premierul iordanian, Saad Joumaa, a prezidat o reuniune a reprezentanților cercurilor de afaceri și ai citorva membri ai guvernului, în cadrul căreia au fost examinate probleme referitoare la actuala situație economică din Iordania. El a declarat că guvernul este gata să acorde toate înlesnirile pentru a stimula orice sector de activitate al economiei și a cerut băncilor particulare să sprijine în continuare interesele economice și comerciale, dându-le asigurări că vor primi a jutoare din partea Băncii Centrale și a altor departamente guvernamentale.

Aerportul civil de la Amman a fost redeschis luni. În această zi a sosit primul avion al companiei iordaniane „Alia”, desprinzându-se astfel cursele normale după o intrerupere de două săptămâni.

Întrevederea președintelui Consiliului de Miniștri al României cu președintele Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 19. — Trimisul special Agerpres, R. Căpescu, transmite: Tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, însoțit de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, a avut o întrevedere la sediul O.N.U. cu

„REGLEMENTAREA CONFLICTULUI TREBUIE ÎNFĂPTUITĂ PRIN TRATATIVE”

PARIS 19 (Agerpres). — „Reglementarea conflictului din Orientul Mijlociu poate și trebuie să fie înfăptuită prin tratative în cursul cărora să se înșiră seama de interesele tuturor popoarelor din această regiune și de interesele păcii”, a declarat în cadrul dezbaterilor din Adunarea Națională franceză Roland Leroy, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Francez. Subliniind că comunistii francezi au sprijinit întotdeauna dreptul tuturor popoarelor la independență, suveranitate și alegere liberă a instituțiilor și guvernelor lor, el a spus că „principala cauză a actualii crize din Orientul Mijlociu este dorința magnărilor petrolului și în primul rând a celor americani de a pune din nou mina pe zăcămintele de petrol”. Referindu-se la posibilitățile de reglementare a conflictului, Leroy a subliniat că trebuie să se ceară evacuarea trupelor israeliene de pe teritoriile ocupate.

France Presse relatează că președintele Gamal Abdel Nasser a fost numit în funcția de secretar general al Uniunii Socialiste Arabe, în locul lui Ali Sabri.

France Presse relatează că președintele Gamal Abdel Nasser a fost numit în funcția de secretar general al Uniunii Socialiste Arabe, în locul lui Ali Sabri.

agențiile de presă transmit:

Acțiuni ale forțelor patrioțice laotiene din provincia Xieng Kuang. Potrivit postului de radio „Vocea Patet Lao”, în perioada octombrie 1966—mai 1967, ele au scos din luptă 1.077 de militari inamici, în cursul a 144 de bătălii și au doborât șapte avioane americane, alte cinci fiind avariate.

Declarația episcopilor rhodensieni. Cinci episcopi catolici rhodensieni au dat publicității o declarație în care au criticat înțenția actualului regim de a introduce o legislație și un regim de tip apartheidului. Sintem profund îngrijorați, se spune în declarație, întrucât noua legislație și constituție „nu urmăresc instaurarea dreptății, ci principiile discriminării rasiale”. Ei au adresat un apel tuturor credincioșilor cerându-le să ia poziție fermă împotriva legislației în curs de elaborare.

Acord de colaborare ungaro-vest-germană. La Budapesta a fost semnat un acord de colaborare industrială între întreprinderile pentru comerț exterior ungară „Moguert” și firma vest-germană „Volkswagen Werke”. Acordul prevede livrări reciproce care în decursul următorilor cinci ani vor atinge valoarea de aproximativ 40 milioane mărci vest-germane.

Cel de-al treilea concurs internațional al tinerilor artiștii de operă s-a deschis duminică seara la Sofia. Vor fi ascultați tineri interpreți din 27 de țări. Din juru face parte și Nicolae Herlea,

Abdul Rahman Pashwak, președintele Adunării Generale a O.N.U.

A fost de față Gheorghe Diaconescu, reprezentant permanent al României la O.N.U.

Într-o atmosferă prietenească, au fost discutate probleme legate de desfășurarea actualei sesiuni.

Preocupări la Londra în legătura cu petrolul

LONDRA 19 (Agerpres). — O creștere temporară în prețurile benzinei în Marea Britanie din cauza evenimentelor din Orientul Mijlociu a devenit inevitabilă, se apreciază în cercurile economice londoneze. „Canalul de Suez este blocat și prețul pe care noi trebuie să-l plătim pentru petrol este în creștere”, a declarat duminică seara un purtător de cuvânt al companiei „Esso”. El a adăugat că majorarea prețurilor benzinei este delimitată mai ales de faptul că țările arabe au sistat furnizarea de produse petrolifere către Marea Britanie și Statele Unite. În cercurile politice londoneze se apreciază că această majorare iminentă a prețului benzinei britanice va avea loc chiar săptămâna aceasta, cu toate că o aprobare specială în acest sens va trebui să fie dată de guvernul Wilson.

● BAGDAD. Irakul a reluat duminică pomparea petrolului spre rafinăriile din Tripoli (Liban) pentru a satisface nevoile locale. A fost permisă, de asemenea, cu câteva zile în urmă, scurgerea petrolului și spre Siria, pentru necesitățile locale.

La Seul și în alte orașe ale Coreei de sud se desfășoară mari demonstrații de protest împotriva fraudelor comise în cursul recentelor alegeri parlamentare. În imagine: impotriva participării în manifestația din capitala sud-coreeană 1.000 de polițiști au făcut, cu de obicei, uz de bastoanele de cauciuc

CONVORBIRILE DE LA GRAND TRIANON

De duminică seara premierul britanic Wilson se află într-o vizită oficială în Franța. O vizită scurtă pentru discuții politice, stabilită încă din luna aprilie. Cadrul nu mai e, ca de obicei, palatul Elysee, ci, pentru 24 de ore, palatul Grand Trianon de la Versailles. Sosirea oaspetelui britanic a fost discretă: nici fotografi, nici ziaristi. Gazdele au ținut să dea acest caracter întru-vedereii, spre a se putea discuta în liniște. „La zura sobei”.

Întrevederile de luni s-au desfășurat fără ordine de zi pre-stabilită, interlocuții confruntându-se liber în absența ministrilor lor în externe, aflați la O.N.U. Inițial se prevăzuse ca în centrul discuțiilor să figureze problemele puse de candidatura britanică la Piața comună, dar evenimentele din Orientul Mijlociu, cu toate implicațiile lor politico-diplomatice, au obligat pe interlocutori să acorde acestora locul cuvenit. Așadar, situația din Orientul Mijlociu a fost abordată încă de la începutul întreprinderii. A fost, de asemenea, examinată situația din Vietnam și abordată problema cererii Angliei de a dereglare la Piața comună.

În legătură cu acest din urmă subiect al convorbirilor, s-a făcut remarca potrivit căreia Franța nu a opus un veto în principiu alăturării Angliei la „cei șase”, generalul de Gaulle spunând: „Da, dar...” Expresie politică care la mare multă la Paris și care are mai multe sensuri.

Potrivit observatorilor, premierul britanic a încercat să-l convingă pe președintele de Gaulle că nu ar fi rezonabil să respingă încă o dată cererea Angliei.

Întrevederile de luni de la Grand Trianon au avut numai un caracter explorator.

AI. GHEORGHU

Paris

NOI DEPORTĂRI PE INSULA YAROS

ATENA 19 (Agerpres). — Din Atena se anunță că zilele trecute au fost arestați și deportați pe insula Yaros, S. Iliopoulos, membru al Comitetului Executiv al partidului E.D.A., A. Tuparopoulos, redactor-șef al ziarului „Avghi”, Hristodulis, președintele Camerei electorale din Grecia, doi membri ai con-

ducerii acestei camere și alte persoane.

Ministrul de interne, Pafafkos, a confirmat că au fost deportați 13 foști deputați. 20 de deputați sînt judecați sub acuzația că „au desfășurat activitate împotriva regimului”. Alți trei deputați au fost arestați sub acuzația că „au continuat activitatea politică”.

Sesiunea Conferinței Internaționale a Muncii

GENEVA 19 (Agerpres). — Luni, la discuțiile pe marginea raportului prezentat de directorul general al O.I.M., D. Morse, în cadrul sesiunii Conferinței Internaționale a Muncii, delegatul român, Nicolae Ecobescu, reprezentant permanent al țării noastre la Oficiul O.N.U. de la Geneva, a insistat asupra importanței pe care o prezintă pentru dezvoltarea economică cooperarea tehnico-stiințifică și formarea de cadre naționale calificate în acest domeniu.

Referindu-se la convocarea, în anul viitor, a celei de-a doua conferințe generale a O.I.M. pentru Europa, reprezentantul român a arătat că această acțiune răspunde spiritului rezoluției Adunării Generale a O.N.U. privind „măsurile pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene avind regimuri sociale și politice diferite” adoptată din inițiativa a nouă țări din Europa, între care și România.

PASTORUL KING ÎN TEMNIȚĂ DIN BIRMINGHAM

Cunoscutul militant pe tărîm social și lider al mișcării de emancipare a populației de culoare din S.U.A., pastorul Luther Martin King, laureat al premiului Nobel pentru pace, a anunțat duminică la Birmingham, Alabama, că va fi arestat și închis în închisoarea din Birmingham, pentru a-și apăsa osînda. În 1963, împreună cu alți opt conducători ai populației de culoare, King a fost condamnat pentru refuzul de a se supune interdicțiilor de a manifesta la Birmingham împotriva legiilor rasiste aflate în mare „cinstă” în acest stat american. Apelul său de anulare a sentinței a fost respins de Curtea Supremă a S.U.A.

King va sta doar cinci zile în temniță: altă ședință a Curții Supreme ca și hotărîrea anunțată de „condamnat” sînt însă pline de semnificație, iar pastorul a ținut să sublinieze aceasta în cuvîntarea sa televizată de duminică: „Este o decizie regretabilă și chiar tragică. Ea va fi profitabilă reacțiunii și elementelor rasiste din Statele Unite”, dar totodată îi va întări în convingerile lor pe cei ce cred că negrii trebuie să dobîndească egalitatea rasială.

Sosirea tovarășului

Gheorghe Rădulescu la Belgrad

BELGRAD 19 Corespondentul Agerpres N. Ploeanu transmite: Luni a sosit la Belgrad Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care va participa la înfîlțirea Comisiei mixte guvernamentale româno-iugoslave de colaborare economică.

El a fost întâmpinat la sosire de Mustafa Sablici, membru al Executivului Federal, președintele

părții iugoslave în Comisia mixtă guvernamentală româno-iugoslavă de colaborare economică.

În aceeași zi a avut loc prima întrînire a președinților celor două părți în Comisia mixtă, cu care prilej au avut loc convorbiri privind dezvoltarea cooperării economice între Republica Socialistă Română și R.S.F. Iugoslavia.

GENERALUL KY:

Minimum 600.000 americani...

„Cînd am spus într-o zi că ar fi nevoie de 600.000 de americani în Vietnam, aceasta n-a fost o cifră absolută”. Declarația aparține generalului Ky, șeful guvernului saigonez, și a fost făcută luni, zi care a marcat cei doi ani de guvernare a sa. E o recunoaștere indirectă — fără esaladarea cifrică a numărului de soldați de peste Ocean, generalul n-ar mai fi astăzi la cîrmă. De altfel, după cum au transmis agențiile de presă, premierul australian, sosit la Washington, tocmai despre acest subiect a discutat cu interlocutorii săi: situația din Vietnamul de sud, în lumina dorințelor generalului Ky și ale comandantului trupelor intervenționale americane, Westmoreland, de a sporește, cu încă o sută de mii, a efectivelor americane la sud de paralela 17.

„CONCORDIA” refuză să moară

La Oberhausen s-a înregistrat un prim succes. Minerii din acest important centru minier vest-german au obținut amara închiderea celor două exploații carbonifere ale „Concordiei”. Pe străzile orașului Oberhausen au avut loc în săptămînile precedente puternice manifestații de protest împotriva planurilor de închidere a minierilor. Manifestanții li s-au adăugat minerii din alte o-

caste, 23 milioane tone n-au perspective de a fi vindute. Rezervele existente se ridică la alte 26 milioane tone. „Moartea minelor continuă”, scriu ziarele. Această moarte ridică în fața familiilor de mineri drama nesigurății, a părăsirii vetrelor strămoșești, a readaptării, la o viață înaintată, la o nouă meserie.

În urmă cu 10—11 ani în întreg bazinul Ruhr erau 600.000 de mineri.

CORESPONDENȚA DIN CIENEA DE LA PETRE STANESCU

rase ale Ruhr-ului în semn de solidaritate muncitorească. „Minerii cîntă internațional intr-unul din marile orașe vest-germane, scrie ziarul „Die Welt”. În marea lor marjoritate sint oameni care nu știu cum își sav chiar familiile, cum își vor plăti chiriile, după ce, la 31 martie 1968, porțile minelor se vor închide.”

„Concordia” refuză să moară. Problemele sint însă foarte complexe. Închiderea ei a fost doar amînată, viitorul rămîind în continuare incert. Politica carbunelui vest-german formază de multă vreme obiectul unor aprinse dezbateri. Instituțiile de cercetări preconizează planofarea extracției pentru 1970 la 90 milioane tone anual. Minerii se străduiesc să ridice planofonul la 110 milioane. Anul acesta cantitatea de carbune extrasă va ajunge, conform anticipărilor, la 123 milioane tone. Din

La sfîrșitul lui 1966 cifra coborîse sub 300.000. Ce au devenit cei care au fost nevoiți să-și abandoneze meseria? O parte au fost scoși la pensie, o parte au intrat în școli de recalificare, unii devenind, la 45 de ani sau chiar 50, din nou ucenici. Nici una din aceste „soluții” nu este și nu poate fi acceptată de mineri cu bucurie.

„Apoi, scrie „Die Welt”, se pune întrebarea: cine îi angajează pe acești recalcificați, căci alinația spre cursurile de instruire (de două pînă la trei luni) este în creștere nu numai în Bochum”.

Dînd în dispuța petrol-cărbune un verdict în favoarea celui din urmă, care și-a evidențiat posibilitățile incomparabile de sporire a profitului, „societatea liberă inițiativă” nu se lasă urmărit în găsirea unei soluții care să protejeze pe oamenii muncii. Este ceea ce simt în primul rînd minerii.

Cel de-al VI-lea Congres al sindicatelor din R. P. Polonă s-a deschis la 19 iunie.

Din țara noastră participă o delegație condusă de Dumitru Gheorghiu, vicepreședinte al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor. La deșta de deschidere au participat Wladyslaw Gomułka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Edward Ochab, președintele Consiliului de Stat, și alți conducători de partid și de stat. După cuvîntul de deschidere rostit de I. Loga-Sowinski, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, a luat cuvîntul Wladyslaw Gomułka.

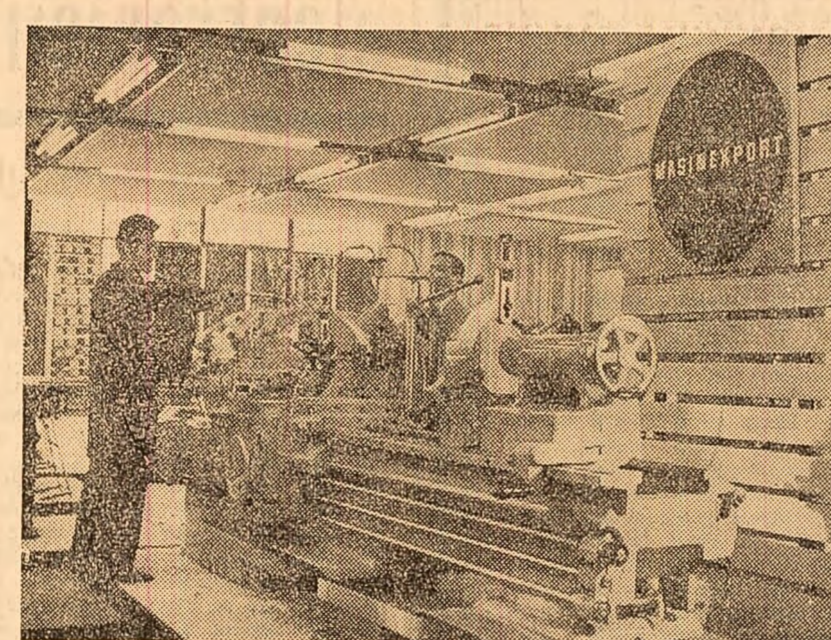
0 consfătuire economică sovieto-japoneză

care a discutat perspectivele colaborării economice între U.R.S.S. și Japonia în domeniul dezvoltării industriei lemnului din Extremul Orient, explorarea unui zăcămint de cupru, exploatarea și transportarea țițeiului din Siberia, extinderea și modernizarea porturilor sovietice din Extremul Orient, a avut loc la Moscova. Va fi continuat schimbul de păreri în legătură cu dezvoltarea comerțului, inclusiv a schimburilor de mărfuri dintre Extremul Orient sovietic și Japonia.

La cea de-a 35-a ediție a Tîrgului internațional de la Barcelona au participat 52 de țări, printre care și România, cu o expoziție generală de mărfuri. Cu prilejul închiderii tîrgului, pavilionul românesc i s-a conferit premiul trei — Placa de Onoare.

Incidentele de la Basseterre. Trei persoane au fost rănite cu focuri de armă în apropiere de cartierul general al poliției din Basseterre (Insula Kitts), în timp ce poliția aresta un locuitor din insula Anguilla sub acuzația de port de ilegal de armă.

Agencia Associated Press relatează că 19 persoane au fost arestate săptămîna trecută la Basseterre sub acuzația de a fi încercat să răstoarne guvernul central al acestui „stat asociat” la Marea Britanie, din regiunea Mării Caraibilor. Printre areștați se află William Herbert, liderul partidului de opoziție Mișcarea de acțiune populară, acuzat de „rebeliune armată”, alți lideri ai acestui partid, ca și conducători ai unor organizații boșt. Printre areștați se află procurorul Geoffrey Boon, învinuit de „nesupunere civilă” și incitare la folosirea de mijloace ilegale pentru răsturnarea guvernului.

Aspect din Pavilionul românesc la Tîrgul internațional de la Poznań

artist al poporului din Republica Socialistă România. Luni după-amiază, pe podiumul sălii de concerte „Bulgaria” au evoluat doi dintre concurenții români — soprana Victoria Bessetti și baritonul Vasile Martinou.

Deces în Fleet Street („Strada presei” la Londra). Săptămînalul „Sunday Citizen” și-a încetat duminică apariția, după o existență de 117 ani, victima a luptei de concentrare din presa britanică. El s-a menținut aproape permanent pe o poziție democratică, fiind unul din organele de presă ale mișcării laburiste.

Un entremur de gradul 5-6, urmat de alte mișcări ale scoarței, a fost înregistrat la 17 iunie în localitatea Dobra Voda din Slovacia. Au fost avariate case de locuit și alte construcții din satele Bukova și Prievlay. După cum i s-a comunicat unui corupent al geozicilor C.T.K. de la Institutul de geozică al Academiei de Științe din Slovacia, se așteaptă ca în următoarele trei săptămîni în această zonă să se mai facă simțite mișcări ale scoarței terestre.

Un entremur de gradul 5-6, urmat de alte mișcări ale scoarței, a fost înregistrat la 17 iunie în localitatea Dobra Voda din Slovacia. Au fost avariate case de locuit și alte construcții din satele Bukova și Prievlay. După cum i s-a comunicat unui corupent al geozicilor C.T.K. de la Institutul de geozică al Academiei de Științe din Slovacia, se așteaptă ca în următoarele trei săptămîni în această zonă să se mai facă simțite mișcări ale scoarței terestre.

Funeraliile lui Eugénie Cotton, președinta Federației Democratice Internaționale a Femelor și președinta Uniunii Femelor Franceze, au avut loc luni după-amiază la cimitirul din Sen-

Demonstrația minerilor de la Oberhausen s-a desfășurat sub lozincă: „Concordia nu trebuie să moară”